

Arrest

nr. 209 990 van 25 september 2018
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaten D. ANDRIEN en T. LIPPENS
Mont Saint-Martin 22
4000 LIEGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 13 december 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 9 november 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 5 juni 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 13 juli 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MAES.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN, loco advocaat D. ANDRIEN, en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker dient op 22 juni 2017 een verzoek om internationale bescherming in. Verzoeker wordt gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: CGVS) op 20 september 2017.

1.2. Op 9 november 2017 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Iraakse nationaliteit te bezitten en een soennitische moslim van Arabische origine te zijn, geboren en getogen in Bagdad.

Aangezien het huis van uw ouders in Al Harithiya te klein was, werd u grootgebracht bij uw grootvader in de wijk al Qadisiya. Uw vader, T. S. M. (...), verliet Irak in 2013 nadat hij door de eigenaar van het appartement in Al Harithiya werd bedreigd en gedwongen werd het appartement te verlaten. Hij vroeg op 6 oktober 2014 asiel aan in België en kreeg op 7 mei 2015 de subsidiaire beschermingsstatus toegekend. Uw moeder trok na het vertrek van uw vader samen met uw zus in bij u en uw grootvader in Al Qadisiya. In 2015 kwam uw moeder naar België in het kader van een gezinshereniging. Ook u diende in 2015 een aanvraag tot het verkrijgen van gezinshereniging in maar de behandeling van uw aanvraag liep vertraging op. U bleef in het huis van uw grootvader wonen tot u begin 2016 naar uw tante in Al Mansour verhuisde. Uw zus verhuisde naar een andere tante in Al Qadisiya.

U geeft aan asiel aan te vragen in België omdat u in Irak bedreigd werd omwille van de werkzaamheden van uw oom bij de Amerikanen en omwille van de problemen die uw vader kende in Irak.

Uw oom, S. S. A. (...), werkte van begin 2010 tot juni 2011 als tolk voor de Amerikanen op een legerbasis. Tijdens zijn werkzaamheden werd u bedreigd door een zekere O. H. (...) die in uw straat in Al Qadisiya woonde. Hij beschuldigde u en uw familie ervan bedriegers en collaborateurs te zijn. Uw oom vertrok in 2013 naar Amerika. Nadien had u geenpersoonlijk contact meer met O. H. (...). Wel werd op de universiteit lastiggevallen door een vermoedelijk familielid van O. H. (...). Eenmaal kwam het bijna tot een handgemeen. Ook gaf een docent u slechte punten omdat uw oom bij de Amerikanen werkte. U haalt voorts aan dat de bedreigingen die werden geuit ten aanzien van uw vader bedoeld waren voor de hele familie en dus ook voor u. Na het vertrek van uw vader zou u nog een aantal keer met uw moeder naar het appartement zijn teruggekeerd om te proberen wat van jullie meubels te recuperen. Jullie zouden hierbij telkens indirect zijn bedreigd. Begin 2016 zou u voor het laatst iets vernomen hebben van de voormalige huisbaas van uw vader.

Nadat u een positief antwoord kreeg op uw aanvraag tot gezinshereniging verliet ook u Irak. U vertrok op 18 februari 2017 per vliegtuig via de luchthaven van Bagdad. U vloog naar Teheran waar u vijf dagen verbleef om uw visum voor België in orde te brengen. Vervolgens reisde u per vliegtuig vanuit Teheran via Kiev naar België, waar u in februari 2017 aankwam en op 22 juni 2017 asiel aanvroeg. Uw zus woont nog steeds bij uw tante in al-Qadisiya.

Ter staving van uw asielrelaas legt u de volgende originele documenten voor: uw paspoort, een uittreksel uit het rijksregister, uw Belgische verblijfskaart, en uw puntending van de middelbare school. Verder legt u een kopie voor van uw identiteitskaart, van een attest van goed gedrag en zeden, van aanbevelingsbrieven van uw oom S. S. A. (...), van een bevestiging van inschrijving aan de universiteit en van uw studentenkaart.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen onvoldoende zwaarwichtige elementen aanhaalt die wijzen op een gegronde vrees voor vervolging, zoals bedoeld in de vluchtelingenconventie van Genève, of op een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Ten eerste verklaarde u in Irak bedreigd te zijn omwille van de zogenaamde problemen van uw vader in Irak (CGVS, p. 10). Uw vader zou op straat gezet zijn door de eigenaar van zijn voormalig appartement in Al Harithiya (CGVS, p. 12, 13). U haalt aan dat de bedreigingen die ten aanzien van uw vader werden geuit voor de hele familie, en dus ook ten aanzien van u, waren bedoeld (CGVS, p. 13). U werd echter nooit persoonlijk benaderd door de eigenaar van het appartement in Al Harithiya (CGVS, p. 12, 13). Uit uw verklaringen blijkt voorts ook nergens dat u persoonlijke problemen kende met de eigenaar van het appartement na het vertrek van uw vader. U stelt dat u en uw moeder, wanneer jullie in het appartement langsgingen om jullie meubels en andere spullen te halen, door tussenkomst van de andere bewoners in het appartementsgebouw vernamen dat de eigenaar u en uw familie liet weten dat jullie het appartement zo snel mogelijk moesten verlaten en de meubels niet mee mochten nemen (CGVS, p. 13). Voor de rest was er geen enkel contact tussen jullie en uit uw verklaringen blijkt ook nergens dat de eigenaar van het appartement naar u en/of andere familieleden op zoek was/ is. De laatste keer dat u via via iets van de eigenaar vernam was bovendien begin 2016 (CGVS, p. 13). Het hoeft echter

geen betoog dat voorgaande elementen bezwaarlijk als afdoend beschouwd kunnen worden om te concluderen dat u vervolging dient te vrezen in de zin van de vluchtelingenconventie of ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming omwille van de zogenaamde problemen van uw vader in Irak.

U bleef bovendien, ondanks de herhaalde bedreigingen, nog tot februari 2017 in Irak. Het mag dan ook verbazen dat u Irak niet eerder verliet én bovendien nog meermaals terugkeerde naar de voormalige woonplaats van uw ouders, indien u daadwerkelijk meent een vrees te hebben voor de voormalige huisbaas van uw ouders.

Vervolgens verklaarde u in Irak te zijn bedreigd omwille van de werkzaamheden van uw oom bij de Amerikanen.

Zo verklaarde u dat u benaderd en bedreigd werd door een zekere O. H. (...) omdat uw oom bij de Amerikanen werkte. Hij zou u de boodschap gegeven hebben dat ze alles wisten en dat jullie bedriegers en collaborateurs zijn (CGVS, p. 11). Dient opgemerkt te worden dat dit incident plaatsvond in 2010 of 2011, tijdens de tewerkstelling van uw oom (CGVS, p. 13). Nadien zag u O. H. (...) nog regelmatig op straat, hij woonde zelfs in dezelfde straat in Qadisiya als deze waar uzelf tot 2016 heeft gewoond (CGVS, p. 17), maar u had geen persoonlijk contact meer met hem (CGVS, p. 11). Indien u daadwerkelijk een vrees diende te koesteren ten opzichte van O. H. (...), kan er verwacht worden dat u ook nadat uw oom zijn tewerkstelling stopzette en het land verliet, nog problemen zou hebben gekend met de man in kwestie. De vaststelling dat u, ondanks het feit dat jullie elkaar nog geregeld tegenkwamen én zelfs in dezelfde straat woonden, sedert uw oom zijn werk stopzette en het land verliet in 2013, geen enkel contact meer had, laat staan problemen kende, met O. H. (...) relativeert in ernstige mate uw claim dat u door hem bedreigd werd en genoodzaakt was om uw land in februari 2017 te verlaten.

Voorts verklaarde u dat u op de universiteit werd lastiggevallen door een vermoedelijk familielid van O. H. (...), genaamd H. M. (...) (CGVS, p. 11, 13). Vooreerst dient opgemerkt te worden dat u uw vermoeden over hun familieband enkel baseert op de loutere beweringen dat u H. (...) gezien zou hebben in de wijk en dat niemand anders aan de universiteit wist dat uw oom voor de Amerikanen werkte (CGVS, p. 12). Ook al zouden deze twee beweringen de waarheid bevatten, dan nog volstaat zulks geenszins om te zogenaamde familieband tussen O. H. (...) en H. M. (...) aannemelijk te maken.

U verklaarde dat H. (...) regelmatig commentaar op u had (CGVS, p. 12, 13). Zo noemde hij u bijvoorbeeld 'de zoon van een bedrieger' (CGVS, p. 11, 13) en probeerde hij met zijn schouder tegen uw schouder te lopen als hij uw richting uit kwam (CGVS, p. 13). Eén keer kwam het bijna tot een handgemeen, wat voorkomen werd doordat uw docent op dat moment binnenkwam (CGVS, p. 13). Verder beweert u dat u tijdens uw eerste jaar aan de universiteit slechte punten kreeg van een docent omdat uw oom bij de Amerikanen werkte (CGVS, p. 12). Het hoeft ook hier geen betoog dat voornoemde elementen bezwaarlijk als systematische vervolging, in de zin van de Vluchtelingenconventie, beschouwd kunnen worden.

Ter volledigheid dient opgemerkt te worden dat u in eerste instantie verklaarde dat u begin 2016 naar uw tante in al-Mansour verhuisde naar aanleiding van uw problemen in Irak (CGVS, p. 7). Later verklaarde u echter dat u naar uw tante verhuisde omdat u alleen was in Bagdad na de verhuis van uw grootouders naar Zakho en het vertrek van uw moeder naar België (CGVS, p. 14).

De door u voorgehouden moeilijke situatie waarin u leefde in Irak wordt ten slotte verder gerelativeerd door de vaststelling dat u sinds de verhuis naar uw tante in al Mansour geen persoonlijke problemen ondervond (CGVS, p. 15). Ook uw familie in Irak, waar u nog steeds contact mee heeft, heeft naar uw weten na uw vertrek uit Irak geen problemen gekend omwille van uw zogenaamde problemen of omwille van de problemen van uw oom en vader (CGVS, p. 9).

Ten slotte verklaarde u uitdrukkelijk dat u voor uw vertrek uit Irak geen persoonlijke problemen had met andere personen in Irak of met de Iraakse autoriteiten (CGVS, p. 16).

Bovenstaande in acht genomen dient te worden vastgesteld u er niet in geslaagd bent aan te tonen dat u in Irak een gegronde vrees dient te koesteren voor vervolging, zoals bepaald in de Conventie van Genève, of dat u er een reëel risico zouden lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) of b) van de vreemdelingenwet.

De documenten die u voorlegt ter staving van uw asielrelaas hebben betrekking op uw identiteit, uw afkomst, uw verblijfsstatus in België, uw opleiding en de tewerkstelling van uw oom bij de Amerikanen, elementen die op zich niet worden betwist, maar kunnen bovenstaande appreciatie niet wijzigen aangezien er geen persoonlijk risico uit blijkt.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de nood aan subsidiaire bescherming houdt het CGVS er rekening mee dat de wetgever bepaald heeft dat de term “reëel risico” dient geïnterpreteerd te worden naar analogie met de maatstaf die het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM) hanteert bij de beoordeling van schendingen van artikel 3 van het E.V.R.M. (Ontwerp van wet tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, Parl. St. Kamer 2006-2007, nr. 2478/001, 85). Concreet betekent dit dat het risico persoonlijk, voorzienbaar en actueel dient te zijn. Hoewel geen enkele zekerheid vereist is, volstaat een potentieel risico gebaseerd op speculaties, hypothesen, veronderstellingen of vermoedens dan ook niet. Verwachtingen betreffende toekomstige risico's kunnen evenmin in overweging genomen worden (EHRM, Soering vs. VK – Application no. 14.038/88, 7 juli 1989, para. 94; EHRM, Vilvarajah e.a. v. Verenigd Koninkrijk, 30 oktober 1991, para. 111; EHRM, Chahal vs. V, Application no. 22.414/93, 15 november 1996, para. 86; EHRM, Mamatkoulou en Askarov vs. Turkije, Applications nos. 46827/99 en 46951/99) 4 februari 2005, para 69.)

Ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet bestaat uit “de ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een binnenlands of internationaal gewapend conflict”. Het CGVS betwist niet dat er actueel in Irak sprake is van een binnenlands gewapend conflict. Het CGVS benadrukt echter dat het bestaan van een gewapend conflict een noodzakelijke voorwaarde is voor de toepassing van artikel 48/4, § 2, c) Vw., doch op zich niet volstaat om een internationale beschermingsstatus toe te kennen. Er dient immers sprake te zijn van willekeurig of blind geweld. Willekeurig geweld in de omgangstaal is het antoniem van doelgericht geweld. Het impliceert dat iemand toevallig gedood of gewond kan geraken en dit omdat de strijdende partijen gevechtsmethodes gebruiken die de kans op burgerslachtoffers vergroten. Het begrip houdt in dat een persoon geraakt kan worden door het geweld ongeacht zijn/haar persoonlijke omstandigheden (HvJ 17 februari 2009, C-465/07, Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie, para 34; UNHCR, Safe at last? Law and Practice in Selected Member States with Respect to Asylum-Seekers Fleeing Indiscriminate Violence, juli 2011, p. 103).

De vaststelling dat het gewapend conflict gepaard gaat met blind geweld is echter evenmin voldoende om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Overeenkomstig de jurisprudentie van het Hof van Justitie kan het bestaan van een binnenlands gewapend conflict immers slechts leiden tot toekenning van de subsidiaire bescherming “voor zover de confrontaties tussen de reguliere strijdkrachten van een staat en een of meer gewapende groeperingen of tussen twee of meer gewapende groeperingen bij wijze van uitzondering worden geacht een ernstige en individuele bedreiging van het leven of de persoon van de aanvrager van de subsidiaire bescherming (...) teweeg te brengen, omdat de mate van willekeurig geweld waardoor die confrontaties worden gekenmerkt, dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico op die bedreiging zou lopen” (HvJ 30 januari 2014, C-285/12, Aboucar Diakité v. de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen, para. 30; zie ook HvJ 17 februari 2009, C-465/07, Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie, para. 35 tot 40 en 43). Het CGVS wijst er op dat ook het EHRM in zijn vaste rechtspraak omtrent artikel 3 EVRM oordeelt dat een dergelijke situatie zich slechts voordoet in de meest extreme gevallen van veralgemeend geweld (zie EHRM, NA v. het Verenigd Koninkrijk, nr. 25904/07, 17 juli 2008, para. 115 ook EHRM, Sufi en Elmi v. het Verenigd Koninkrijk, nrs. 8319/07 en 11449/07, 28 juni 2011, para.226, en EHRM, J.H. v. het Verenigd Koninkrijk, nr. 48839/09, 20 december 2011, para. 54).

Uit de jurisprudentie van het Hof van Justitie volgt dat er diverse objectieve elementen in ogenschouw genomen moeten worden om het reële risico voorzien in artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet te

evalueren, waaronder het aantal burgers die het slachtoffer zijn van blind geweld, het aantal conflict gerelateerde incidenten, de intensiteit van deze incidenten, de doelwitten die de partijen in het conflict beogen, de aard van het gebruikte geweld, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om hun land of, in voorkomend geval, hun regio van herkomst te verlaten. (zie ook EASO, *The Implementation of Article 15(c) QD in EU Member States*, juli 2015, pagina 1 t.e.m. 7). Het CGVS wijst er volledigheidshalve op dat ook het EHRM, bij het beoordelen of een situatie van veralgemeend geweld onder artikel 3 EVRM ressorteert, rekening houdt met meerdere factoren (zie bijvoorbeeld EHRM, *Sufi en Elmi v. het Verenigd Koninkrijk*, nrs. 8319/07 en 11449/07, 28 juni 2011, ara. 214 – 250; EHRM, *K.A.B. V. Zweden*, nr. 866/11, van 5 september 2013, para. 89 -97). Bovendien adviseert ook UNHCR dat er bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in een gebied rekening wordt gehouden met verschillende objectieve elementen teneinde de bedreiging van het leven of de fysieke integriteit van een burger te kunnen beoordelen (zie bijvoorbeeld de UNHCR “*Eligibility Guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from Afghanistan*” van 19 april 2016).

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Irak werd het “UNHCR Position on Returns to Iraq” van 14 november 2016 in rekening genomen. Zowel uit dit advies, als de COI Focus “*Irak: De veiligheidssituatie in Bagdad*” van 25 september 2017 (waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier) blijkt dat de veiligheidssituatie in Centraal-Irak sinds het voorjaar van 2013 verslechterd is, en dat de situatie, ingevolge het grondoffensief dat ISIS in Irak voerde, sinds juni 2014 verder geëscaleerd is. In de loop van 2015 kwam ISIS meer en meer onder druk te staan in verschillende regio’s in Irak en slaagden de Iraqi Security Forces (ISF), de sjiitische milities en de Koerdische pesghmerga er in om IS uit een deel van de veroverde gebieden te verdrijven. In de loop van 2016 werd ISIS verder teruggedrongen en werden grote stukken van het gebied onder controle van ISIS terug ingenomen door regeringstroepen. Eind 2016 waren de dichtstbijzijnde gebieden onder controle van ISIS meer dan 200 km van Bagdad verwijderd. In juli 2017 werd ook Mosul veroverd, en enkele weken later Tall Afar. De oorlog, die in 2014 nog voor de poorten van Bagdad werd gevoerd, is in 2017 honderden kilometers verder weg. De dreiging dat de hoofdstad zou kunnen vallen is volledig geweken.

De herovering van gebieden bezet door ISIS had een duidelijk positieve impact op de veiligheidssituatie in Irak in het algemeen en de provincie Bagdad in het bijzonder. Vanaf november 2016 zette in Bagdad een duidelijk dalende trend in die tot in april 2017 aanhield: minder aanslagen en minder slachtoffers, zowel doden als gewonden. Pas met aanslagen na het begin van de ramadan in mei 2017 nam het geweld gedurende een korte periode terug toe, om daarna weer af te nemen. De algemene trend is duidelijk: Voor de eerste keer sinds 2013 is er een significante en bijna constante afname van het geweld over een periode van meer dan een half jaar vast te stellen.

Uit het voorgaande blijkt dat het geweldsniveau en de impact van het geweld nog steeds regionaal erg verschillend zijn. Deze sterk regionale verschillen typeren het conflict in Irak. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Bagdad te worden beoordeeld. Dit gebied omvat de hoofdstad Bagdad en het omliggende gebied, inclusief Al-Mahmudiya, Tarmia, Mada’in en Abu Ghraib.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweld dat in de provincie Bagdad plaatsvindt in hoofdzaak de vorm aanneemt van terreuraanslagen enerzijds en mishandelingen, ontvoeringen en moorden anderzijds. Het gros van de terroristische aanslagen zijn toe te schrijven aan de Islamitische Staat. Hoewel de groepering zowel de Irakese veiligheidsdiensten (politie en leger), als burgers tot doelwit heeft, is het duidelijk dat de terreurcampagne van ISIS hoofdzakelijk op burgers gericht is. Uit dezelfde informatie blijkt evenwel dat ISIS Bagdad nooit heeft kunnen belegeren, noch dat er sprake was van regelmatige of aanhoudende gevechten tussen ISIS en het Iraakse leger.

Het offensief dat ISIS sinds juni 2014 in Irak voerde, heeft in Bagdad wel tot de mobilisatie van sjiitische milities geleid. De aanwezigheid van deze milities heeft er voor gezorgd dat de aard, de intensiteit en de frequentie van de acties van ISIS in Bagdad veranderd zijn. Anno 2015 vonden er, in tegenstelling tot de periode voorafgaand aan het offensief van IS, nog nauwelijks gecombineerde militaire operaties met (zelfmoord)aanslagen en aanvallen van guerrillastrijders meer plaats. Eerder werd de geweldcampagne van ISIS in Bagdad getypeerd door frequente, vaak minder zware aanslagen. Het aantal door ISIS uitgevoerde aanslagen in Bagdad is vanaf begin 2017 sterk teruggelopen in vergelijking met de situatie

van 2014 tot 2016. Niet alleen de frequentie maar ook de zwaarte van de aanslagen is in 2017, in vergelijking met 2015 en 2016, verder afgenomen. Deze trend werd aan het begin van de ramadan in mei 2017 weliswaar kort onderbroken. Net zoals in de vorige jaren lanceerde ISIS toen een "ramadanoffensief" met een toename van aanslagen in heel Irak. Het geweld nam daarna echter opnieuw verder af.

Naast aanvallen gericht op specifieke doelwitten, waaronder de Iraqi Security Forces (ISF), het leger, de politie, en Popular Mobilization Units (PMU), vinden er dagelijks kleinschaligere aanslagen plaats. Het blijven nog altijd deze kleinere aanvallen die de meeste burgerslachtoffers maken. De sjiiitische milities blijken op hun beurt, samen met criminele bendes en militieleden die op eigen initiatief handelen, voor een groot deel verantwoordelijk te zijn voor de meer individuele en doelgerichte vormen van geweld die er in Bagdad plaatsvinden, met name mishandelingen, ontvoeringen en moorden. Vooral soennitische burgers zouden een groter risico lopen hier het slachtoffer van te worden. Uit de beschikbare informatie blijkt derhalve dat een groot deel van het geweld dat er in de provincie Bagdad plaatsvindt, doelgericht van aard is.

Om de beveiliging van de hoofdstad te verbeteren namen de Iraakse autoriteiten, na de golf van zware aanslagen in de lente en zomer van 2016, verschillende maatregelen, zoals het verbod op het gebruik van de nutteloze bomdetectoren, een herstructurering van het veiligheidsapparaat, en het vernieuwde concept met een muur rond de hoofdstad. Deze maatregelen beginnen succes te hebben. Vanaf eind november 2016 begon het leger, na een periode van minder aanslagen door ISIS, met de verplaatsing van twee legerbrigades van Bagdad naar Shirqat en Mosul, om daar het front tegen ISIS te versterken. Deze troepenverplaatsingen gebeurden na een periode waarin het aantal aanslagen door ISIS afnam. Door de verdere afname van het terreurgeweld in de hoofdstad werden, werden de controleposten in 2017 verder afgebouwd.

Het geweld in de provincie Bagdad eiste tot november 2016 maandelijks honderden doden en gewonden op. Vanaf dan is het aantal slachtoffers en het aantal aanslagen sterk beginnen dalen en dit tot op een niveau zoals voor het laatst in 2012 gezien. Ook het aantal geweldincidenten is over de hele lijn teruggelopen: minder autobommen, minder IED's, en ook minder aan het conflict gerelateerde moorden.

Het CGVS benadrukt dat cijfergegevens over het aantal slachtoffers en het aantal geweldfeiten niet op zichzelf beoordeeld kunnen worden, maar moeten gezien worden in relatie met meerdere objectieve elementen. Uit de jurisprudentie van het Hof van Justitie en het EHRM volgt immers dat het geweld willekeurig van aard moet zijn, wat betekent dat het blind geweld een welbepaald niveau moet bereiken opdat er sprake kan zijn van ernstige en individuele bedreiging van het leven of de persoon van de aanvrager van de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, § 2, c Vw..

In dit opzicht wijst het CGVS er op dat de cijfers in voornoemde COI Focus met betrekking tot het aantal te betreuren burgerslachtoffers niet enkel betrekking hebben op slachtoffers van blind geweld, maar ook op slachtoffers van andere geweldfeiten zoals gerichte ontvoeringen en moorden. Bovendien hebben deze cijfers betrekking op het gehele grondgebied van de provincie Bagdad, dat een oppervlakte van 4555 km² heeft en iets meer dan 7 miljoen inwoners heeft. Het loutere feit dat er geweldfeiten plaatsvinden in de provincie Bagdad, dat hierbij maandelijks honderden burgerslachtoffers vallen, en dat hierbij soms sprake is van blind geweld is op zichzelf bijgevolg onvoldoende om te besluiten dat er in de provincie Bagdad sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van blind geweld zo hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Bagdad louter door zijn aanwezigheid daar een reëel risico loopt op de in dit artikel bedoelde ernstige schade. Teneinde te kunnen vaststellen of het geweld in Bagdad het vereiste niveau van willekeurig geweld in de zin van artikel 48/4, § 2, c Vw. bereikt, moeten, overeenkomstig de hierboven aangehaalde jurisprudentie van het Hof van Justitie en het EHRM, bij het beoordelen van de veiligheidssituatie in de provincie Bagdad niet alleen kwantitatieve, maar ook kwalitatieve factoren in rekening gebracht worden, waaronder (doch niet uitsluitend) de mate waarin burgers het slachtoffer zijn van doelgericht dan wel blind geweld; de geografische omvang van het conflict en de oppervlakte van het gebied dat getroffen wordt door blind geweld; het aantal slachtoffers in verhouding tot het totale bevolkingsaantal in het betrokken gebied; de impact van dit geweld op het leven van de burgers; en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om hun land of, in voorkomend geval, hun regio van herkomst te verlaten.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat het openbare leven in Bagdad, ondanks de hierboven beschreven veiligheidsrisico's, niet is stilgevallen. De zware aanslagen in de maanden april tot augustus 2016, hebben bovendien geen negatieve impact gehad op het dagelijks leven in Bagdad. De provincie Bagdad, met een oppervlakte van 4555 km², telt iets meer dan 7 miljoen inwoners, waarvan 87% in Bagdad stad woont. Bagdad is nog steeds een functionerende grootstad. Ondanks de aanwezige veiligheidsrisico's blijven de infrastructuur, het bedrijfsleven en de publieke sector verder functioneren. Bagdad is geen belegerde stad, de bevoorrading met levensmiddelen en andere consumptiegoederen is er verzekerd en winkels, markten, restaurants, cafés, pretparken enz. blijven er geopend. Gezinnen komen buiten om inkopen te doen, uit te gaan eten of te wandelen. Ook het cultureel leven staat er niet stil. Goederen worden verhandeld en zijn vrij verkrijgbaar, al is de levensduurte in Bagdad gestegen en hebben veel inwoners het moeilijk om financieel rond te komen. Het CGVS erkent dat er zich bepaalde problemen voordoen in de drinkwaterbevoorrading en de sanitaire inrichtingen en dat dit in overbevolkte wijken gezondheidsproblemen met zich meebrengt, doch benadrukt dat dit gegeven geen afbreuk doet aan de conclusie dat de bevoorrading met levensnoodzakelijke goederen in Bagdad is verzekerd.

Verder blijkt uit de beschikbare informatie dat de scholen in Bagdad open zijn, dat het schoolbezoek er tamelijk hoog ligt en dat het schoolbezoek er stabiel blijft sedert 2006. Ook dit vormt een relevant gegeven bij de beoordeling van de vraag of de veiligheidssituatie in Bagdad beantwoordt aan de hoger aangehaalde criteria. Indien de situatie in Bagdad van zulke aard was dat een loutere aanwezigheid in, en dus ook verplaatsing binnen, Bagdad een reëel risico op ernstige schade met zich mee zou brengen in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet, kan er immers vanuit gegaan worden dat scholen hun deuren zouden sluiten, minstens dat het schoolbezoek dramatisch zou zijn gedaald, hetgeen in casu echter niet het geval blijkt te zijn.

Uit dezelfde informatie blijkt eveneens dat er in Bagdad gezondheidszorg voorhanden is, ook al staat deze zwaar onder druk, en is de toegang tot dit systeem (vooral voor IDP's) moeilijk. Desalniettemin vormt het gegeven dat er in Bagdad gezondheidszorg voorhanden is, eveneens een nuttige overweging teneinde de impact van het geweld op het dagelijkse en openbare leven in Bagdad in te schatten.

Verplaatsingen in de stad worden enerzijds weliswaar bemoeilijkt door de talrijke checkpoints (die nu wel meer en meer worden afgebouwd), maar anderzijds werd het al meer dan tien jaar geldende nachtelijke uitgaansverbod opgeheven, en is er geen sprake van om het terug in te voeren. De verkeerswegen blijven open, en de internationale luchthaven is operationeel. Ook deze vaststellingen vormen een relevante overweging in het kader van de beoordeling van de ernst van de veiligheidssituatie en de impact van het geweld op het leven van de inwoners van Bagdad. Hieruit blijkt immers dat de Iraakse autoriteiten van mening waren dat de veiligheidssituatie dermate verbeterd was dat deze een opheffing van het nachtelijk uitgaansverbod toeliet, alsook de ontmanteling van diverse checkpoints. Bovendien kan er redelijkerwijs van uitgegaan worden dat indien de Iraakse autoriteiten van mening waren dat de situatie in Bagdad dermate ernstig was dat zij de bewegingsvrijheid binnen de stad zouden hebben beperkt.

De Iraakse autoriteiten hebben bovendien nog steeds de politieke en administratieve controle over Bagdad, en diplomatieke vertegenwoordigers van diverse landen, alsook verschillende humanitaire organisaties en agentschappen van de VN blijven aanwezig in de hoofdstad.

Het CGVS wijst er tot slot op dat nergens in het standpunt van het UNHCR inzake de terugkeer naar Irak (UNHCR Position on Returns to Iraq" van 14 november 2016) geadviseerd wordt om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Irakees een complementaire vorm van bescherming te bieden. Integendeel, UNHCR adviseert om Irakezen die afkomstig zijn van gebieden in Irak die (i) getroffen zijn door militaire acties; (ii) fragiel en onveilig blijven nadat ze zijn heroverd op ISIS; of (iii) onder controle blijven van ISIS niet gedwongen terug te sturen en besluit dat deze waarschijnlijk in aanmerking komen voor de vluchtelingstatus of de status van subsidiair beschermde. Uit de informatie waarover het CGVS beschikt kan niet worden afgeleid dat Bagdad onder één van de voormelde gebieden valt. Immers, uit de beschikbare informatie kan niet worden opgemaakt dat er zich in Bagdad militaire acties afspelen, of dat er militaire confrontaties plaatsvinden. Het komt in Bagdad niet of nauwelijks tot open gevechten en er is geenszins sprake van regelmatige of aanhoudende gevechten tussen ISIS en het Iraakse leger. UNHCR stelt overigens nergens in voornoemd standpunt dat Irakezen die afkomstig zijn uit Bagdad niet naar Bagdad kunnen worden teruggestuurd. Het standpunt van UNHCR van 14 november 2016 is bijgevolg een duidelijke aanwijzing dat de situatie in Bagdad niet valt onder de toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Volledigheidshalve wijst het CGVS er op dat het EHRM in het arrest J.K. and Others v. Sweden van 23 augustus 2016 zijn standpunt omtrent de mogelijke schending van artikel 3 EVRM omwille van de veiligheidssituatie in Irak nogmaals heeft bevestigd. Het EHRM stelde dat, niettegenstaande de veiligheidssituatie in Irak verslechterd is sinds juni 2014, er geen internationale rapporten zijn die het Hof doen concluderen dat de veiligheidssituatie in Irak zo ernstig is dat de terugkeer van een persoon een schending van artikel 3 EVRM inhoudt. (EHRM, J.K. and Others v. Sweden, Application no. 59166/12, van 23 augustus 2016, §110-111). Daar de veiligheidssituatie sindsdien opmerkelijk verbeterd is, is deze beoordeling van het EHRM anno 2017 nog steeds geldig.

De Commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in Bagdad nog steeds complex, problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Als een uit Bagdad afkomstig Irakese asielzoeker omwille van zijn of haar specifieke profiel bescherming nodig heeft, wordt die dan ook verleend. Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het blind geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift en stukken

2.1.1. In een enig middel voert verzoeker de schending aan van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, van de artikelen 48/3, 48/4, 48/5 en 48/6 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) en van artikel 27 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: het koninklijk besluit van 11 juli 2003). Tevens meent verzoeker dat een manifeste appreciatiefout werd begaan. Ook blijkt uit het verzoekschrift dat verzoeker meent dat het zorgvuldigheidsbeginsel werd geschonden.

Wat betreft het eerste onderdeel, dat betrekking heeft op de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus, zet verzoeker uiteen:

“Het CGVS stelt vast dat de verzoeker onvoldoende zwaarwichtige elementen aanhaalt die wijzen op een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève, of op een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Verzoeker volhardt in zijn verklaringen. Het CGVS lijkt de essentie van de angst van verzoeker te vergeten. Verzoeker legt uit dat hij als oudste in het gezin verantwoordelijk was voor de problemen van zijn vader en zijn oom sinds hun vlucht. De wet van vergelding geldt nog steeds in Irak. Verzoeker was daarom echt bang om te worden vermoord; hij bleef dus onderdoken en verplaatste zich heel zelden naar het vroegere woonplaats van zijn ouders om hun spullen op te halen of om naar de universiteit te gaan, waar hij zich ook niet op zijn gemak voelde. Verzoeker legt uit dat vanwege de problemen van zijn oom en die van zijn vader, zijn leven werd vernietigd; dat de discriminaties tot aan de universiteit werden nagestreefd. Deze angst die bijdroeg aan de situatie van groot gevaar in Bagdad is voor verzoeker onhoudbaar geworden”.

In een tweede onderdeel betwist verzoeker de beoordeling door de commissaris-generaal van de veiligheidssituatie in Bagdad. Hij licht toe:

“In subsidiaire orde, vraagt de verzoeker dat hem de subsidiaire bescherming wordt toegekend in overeenstemming met artikel 48/4, §2, c) van de wet van 15 december 1980. Uit beschikbare informatie blijkt dat hij een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn

leven of zijn persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet in geval van terugkeer naar zijn land van herkomst.

Op grond van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet:

(...).

In zijn arrest *Diakité*, omschrijft het Hof van Justitie van de Europese Unie de begrippen van internationaal of binnenlands gewapend conflict als "een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden" (HvJ 30 januari 2014, C-285/12, *Diakité*, para. 28).

De verwerende partij trekt niet in twijfel in de bestreden beslissing het bestaan van een gewapend conflict in Irak en in Bagdad; dat er hevige gevechten plaatsvinden (bomaanslagen, ontvoeringen, moorden, ...) waarvan burgers de eerste slachtoffers worden. Het CGVS betwist ook niet dat er een gewapend conflict plaatsvindt in alle wijken van Bagdad. Het COI Focus van 25 september 2017 geeft een duidelijke lijst van talrijke zware aanslagen die in Bagdad hebben plaatsgevonden. Het COI Focus gaat ook over de verschillende problemen gebonden met de sjiiitische militieën die ongestraft gedragen.

Echter is de tegenpartij van mening dat de Iraakse hoofdstad niet wordt geteisterd door willekeurig geweld op dit moment.

Eerst en vooral, is het belangrijk te benadrukken dat de verwerende partij hier een onjuiste juridische kwalificatie maakt. Ze lijkt de noties "gewapend conflict" en "willekeurig geweld" te verwarren. Inderdaad, om te beweren dat er geen willekeurig geweld tegen burgers is, verklaart de verwerende partij dat "Bagdad niet belegerd wordt door IS/ISIS" en "noch is er sprake van regelmatige of aanhoudende gevechten tussen IS/ISIL/ISIS en het Iraakse leger" (beslissing p. 4). Deze bevindingen vallen meer onder de kwalificatie van "gewapend conflict" dan de kwalificatie van "willekeurig geweld tegen burgers", notie die niet herleidbaar is tot gevechtssituaties (M. LYS, « Le Conseil du contentieux des étrangers confirme le changement d'approche du C.G.R.A. en refusant aux demandeurs d'asile originaires de Bagdad le bénéfice de la protection subsidiaire », Newsletter EDEM, Février 2016, p.18). Hoewel Bagdad niet de hoofdzakelijke strijdplaats is tussen de Islamitische Staat (IS) en het regeringsleger, wordt het wel regelmatig getroffen door aanvallen van de IS en beheerst door sjiiitische militieën.

Aantal burgers slachtoffers in Irak

Bagdad blijft in feite de Iraakse regio die het meest getroffen wordt door het geweld. Hoewel de Islamitische Staat terrein verliest in andere delen van Irak, verhoogt de IS zijn terreur strategie in de hoofdstad.

De krant « Le Monde » stelde dat « l'EI privilégie les attaques de diversion pour fixer les troupes irakiennes loin du front, les obligeant à se redéployer en position défensive autour de la capitale, et pour attiser les tensions confessionnelles entre sunnites et chiïtes » (H. SALLON, « L'état Islamique multiplie les attaques en Irak », Le Monde, http://www.lemonde.fr/proche-orient/article/2016/03/09/l-etat-islamique-multiplie-les-attaques-en-irak_4879246_3218.html#XLFJ8tLlrw5J5SSY.99).

Nog heel recent kon er worden gelezen betreffende de aanvallen van de IS in Bagdad:

Gedurende de eerste week van december 2017 werden er al 20 incidenten gerapporteerd. Deze incidenten hebben de dood van 8 mensen (6 burgers) veroorzaakt en hebben 43 personen (39 burgers) gewonden;

Gedurende november 2017 werden 68 incidenten gerapporteerd. Deze incidenten hebben de dood van 61 mensen (55 burgers) veroorzaakt en hebben 147 personen (142 burgers) gewonden;

Gedurende oktober 2017 werden 69 incidenten gerapporteerd. Deze incidenten hebben de dood van 44 mensen (36 burgers) veroorzaakt en hebben 147 personen (122 burgers) gewonden;

Gedurende september 2017 werden 82 incidenten gerapporteerd. Deze incidenten hebben de dood van 55 mensen (51 burgers) veroorzaakt en hebben 183 personen (171 burgers) gewonden;

Gedurende augustus 2017 werden 98 incidenten gerapporteerd. Deze incidenten hebben de dood van 79 mensen (58 burgers) veroorzaakt en hebben 182 personen (146 burgers) gewonden;

Gedurende juli 2017 werden 103 incidenten gerapporteerd. Deze incidenten hebben de dood van 78 mensen (62 burgers) veroorzaakt en hebben 111 personen (94 burgers) gewonden;

Gedurende juni 2017 werden 78 incidenten gerapporteerd. Deze incidenten hebben de dood van 37 mensen (29 burgers) veroorzaakt en hebben 108 personen (88 burgers) gewonden.

Gedurende mei 2017 werden 95 incidenten gemeld die geleid hebben tot 106 dodelijke slachtoffers (98 burgers) en 294 gewonden (263 burgers).

Gedurende april 2017 werden 99 incidenten gemeld die geleid hebben tot 61 dodelijke slachtoffers (50 burgers) en 203 gewonden (182 burgers).

Gedurende maart 2017 werden 124 incidenten gemeld die geleid hebben tot 117 dodelijke slachtoffers (102 burgers) en 306 gewonden (184 burgers).

Gedurende februari 201710 werden 42 incidenten gemeld die geleid hebben tot 111 dodelijke slachtoffers (111 burgers) en 267 gewonden (257 burgers).

Gedurende januari 201711. werden 184 incidenten gerapporteerd die de dood van 256 mensen (239 burgers) hebben veroorzaakt en 676 personen (665 burgers) verwond.

Gedurende december 2016:

- 31 december 2016: "A pair of bomb blasts targeting a market in central Baghdad Saturday killed at least 28 people and wounded at least 54, according to police and medical officials. (...) The Islamic State group later claimed responsibility for the attacks in a statement posted by its Aamaq news agency, confirming that the blasts came from a pair of suicide bombers" (ABC News, "IS Claims Baghdad Blasts That Killed at Least 28", 31 december 2016, <http://abcnews.go.com/International/wireStory/baghdad-blasts-kill-19-44482709>).

-1-6 december 2016: ISIS detonated a Vehicle-Borne Improvised Explosive Device (VBIED) in the area of Kasra and Atash in Sadr City in eastern Baghdad on December 5, killing at least three civilians and wounding an unspecified number of others. ISIS claimed the attacked killed 60 civilians"

(ISW, "Iraq Situation Report: December 1-6, 2016",

<http://www.understandinawar.org/sites/default/files/iraa%20SITREP%202016-12-06%20PDF.pdf>)

December 2016: After Ninewa, Baghdad had the most casualties. There were 239 incidents reported there leading to 288 dead and 881 wounded. Since the Mosul offensive began the press has been reporting less and less on the capital. That means there were probably far more attacks and casualties than were in the media in November. There were 7 car bombs, the most since 13 in May. Another two were dismantled before they exploded. The real killer however was the 143 IEDs. The south, 17 incidents, was the most violent section of the governorate, followed by 56 in the north, 48 in the west, 35 in the east, 10 in the center, and 2 in unknown locations" (Musings on Iraq, "4,360 Dead, 3,920 Wounded In Iraq - November 2016", 2 december 2016, <http://musingsoniraq.blogspot.be/2016/12/4360-dead-3920-wounded-in-iraa-november.html>).

Gedurende oktober 2016 :

-15 oktober 2016: « Un attentat suicide a fait au moins 34 morts et une trentaine de blessées, samedi, à Bagdad', pendant une célébration chiite de l'Achoura. L'attaque, revendiquée par l'EI, est la plus sanglante dans la capitale irakienne depuis début juillet Au moins 34 personnes ont été tuées samedi 15 octobre dans un attentat suicide revendiqué par l'organisation jihadiste État islamique (EI) dans un quartier chiite de Bagdad en pleine fête religieuse de l'Achoura. Il s'agit de l'attaque la plus meurtrière dans la capitale irakienne depuis trois mois. D'après Anne-Sophie Le Mauff, correspondante de France 24 à Bagdad, les jihadistes multiplient les attentats pour montrer que l'EI "existe" encore, alors qu'une offensive militaire se prépare pour reprendre la ville de Mossoul »

(France24, « L'EI revendique un attentat anti-chiite meurtrier à Bagdad », 15 oktober 2016, <http://www.france24.com/fr/20161015-attentat-antichiite-ei-morts-baadad-achoura-etat-islamiaue-fete-ceremonie-repas-al-chaab>).

- 9 oktober 2016: "BAGHDAD, IRAQ: A bombing targeting Shiites in Baghdad killed at least five people and wounded 21 others on Sunday, Iraqi officials said, an attack claimed by the ISIS jihadist group.

The attack struck the Baghdad Jadida area near a tent where Shiite Muslims provide refreshments to passersby as part of annual commemorations of the death of Imam Hussein, a revered figure in Shiite Islam"

(NDTV, "At Least 5 Killed in ISIS-Claimed Bombing In Baghdad", 9 oktober 2016, <http://www.ndtv.com/world-news/at-least-5-killed-in-isis-claimed-bombing-in-baghdad-1472116>).

- 4 oktober 2016: *BAGHDAD: Terrorists on Monday unleashed a series of attacks in Shiite-majority neighborhoods in the Iraqi capital, Baghdad, killing at least 15 civilians, officials said.

The deadliest attack took place in the southwestern neighborhood of al-Amil when a bomber set off his explosives-laden vest in a busy outdoor market, killing seven shoppers and wounding up to 25 others, a police officer said"

(NDTV, "At Least 15 Civilians Killed in Baghdad Bombings", 4 oktober 2016, <http://www.ndtv.com/world-news/at-least-15-civilians-killed-in-attacks-in-baghdad-1469653>).

Deze informatie bewijzen dat gedurende 2016-2017 aanslagen in Bagdad heel frequent en dodelijk blijven.

Sjiitische milities

Voorts, blijkt uit de bestreden beslissing dat "de sjiitische milities op hun beurt, samen met criminele bendes en militieleden die op eigen initiatief handelen, voor een groot deel verantwoordelijk zijn voor de meer individuele vormen van geweld die er in Bagdad plaatsvinden, met name mishandelingen, ontvoeringen en moorden. Vooral soennitische burgers zouden een groter risico lopen hier het slachtoffer van te worden" (beslissing, p. 4).

Deze sjjiitische milities zijn gewapend, betaald en gesteund door de Iraakse regering. Ze handelen straffeloos. Soennitische burgers zijn vaak het doelwit van deze daden van geweld, maar niet uitsluitend (COI Focus - IRAK. De veiligheidssituatie in Bagdad, 6 februari 2017, pp. 15 en 26; zie ook in deze zin het artikel van Human Rights Watch, "Iraq: Possible War Crimes by Shia Militia - Sunnis Targeted in Muqadadiya after ISIS Attack", 31 januari 2016, <https://www.hrw.org/news/2016/01/31/iraq-possible-war-crimes-shia-militia> ; het rapport van de United States Army War College, "Iraq's Shia Warlords and Their Militias: Political and Security Challenges and Options", juni 2015, <http://www.strategicstudiesinstitute.army.mil/pdffiles/PUB1272.pdf>).

Als gevolg, zijn burgers nog steeds massaal getroffen door geweld die zich in de Iraakse hoofdstad afspeelt.

Een rapport van de Verenigde Naties betreffende de "ernstige en uitgebreide" gevolgen van het conflict in Irak op burgers zegt dat: "From 1 January 2014 through to the end of October 2015, UNAMI/OHCHR recorded at least 55,047 civilian casualties as a result of the non-international armed conflict in Iraq: 18,802 killed and 36,245 wounded. During the period covered by this report, 1 May to 31 October 2015, a minimum of 10,911 civilian casualties resulted from the ongoing violence, including at least 3,855 persons killed and 7,056 wounded, Baghdad was the most affected governorate, with a minimum of 6,168 civilian casualties (1,875 killed and 4,293 wounded). (...) Improvised explosive devices (IEDs), including body-borne (BBIED), vehicle-borne (VBIED), and suicide vehicle-borne (SVBIED) devices, were the deadliest tactic used against civilians, resulting in at least 7,086 civilian casualties (1,717 killed and 5,369 wounded) during the reporting period. As noted, the actual number of civilian casualties could be much higher than those recorded. Additionally, the number of civilians who have died from the secondary effects of violence, such as lack of access to basic food, water or medical care is unknown" (Office of the United Nations High Commissioner for Human Rights and United Nations Assistance Mission for Iraq, "Report on the Protection of Civilians in the Armed Conflict in Iraq: 1 May - 31 October 2015", <http://www.ohchr.org/Documents/Countries/IQ/UNAMIRreport1May31October2Q15.pdf>, pp. 5-6). Bovendien, wat betreft het aantal burgerslachtoffers in Irak, verwijst Cedoca in de COI Focus Veiligheidssituatie in Bagdad van 25 september 2017 naar de bron "Iraq Body Count" (IBC), "eer? Britse ngo die de door geweld omgekomen burgers in Irak telt sinds het begin van de Irak-oorlog in 2003". Volgens Cedoca, komt de meest accurate informatie van IBC. Zijn definitieve gegevens worden enkele maanden na de feiten gepubliceerd nadat een grondig onderzoek naar de incidenten werd gedaan.

We kunnen ons terecht vragen stellen over de kwaliteit van deze bron. IBC verzamelt informatie over gewelddadige sterfgevallen die aangekondigd worden in andere media, of vastgesteld door mortuaria in beschikbare verslagen. Aangezien er geen "actief onderzoek van geïsoleerde gebeurtenissen door IBC uitgevoerd wordt, wordt een groot aantal slachtoffers niet aan de kaak gesteld. De media besteden inderdaad meer aandacht aan gebeurtenissen waarbij vele doden vielen. Bijgevolg stemmen de gegevens van IBC niet overeen met de werkelijkheid (Caritas international en CIRE, « Les demandeurs d'asile irakiens et en particulier de Bagdad », bovenvermeld, pp. 35-37).

Het artikel "Iraq Body Count : Undercounting Death With Pro-war Cash" opgesteld door Ahmed Nafeez en gepubliceerd op de website 'Clearing House', uitte ernstiger beschuldigingen tegen IBC. Nafeez beschuldigt IBC om fondsen te ontvangen van

actoren die een belang hebben bij het Iraakse conflict (o.a. Amerikaanse, Zwitserse, Noorse en Duitse ministeries van Buitenlandse Zaken). Hoewel het gebruik van deze informant rechtmatig is gezien het gebrek aan bronnen die burgerslachtoffers van het conflict tellen, moest Cedoca toch in zijn verslag benadrukken dat een zekere partijdigheid niet uitgesloten is (Caritas international en CIRE, « Les demandeurs d'asile irakiens et en particulier de Bagdad », bovenvermeld, pp. 36-37).

Deze overwegingen tonen als gevolg de onveiligheid in heel Bagdad aan.

Impact van het geweld op het dagelijkse leven

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Bagdad moet niet alleen rekening worden gehouden met het aantal te betreuren burgerslachtoffers, maar ook met kwalitatieve factoren, waaronder o.a. de impact van dit geweld op het leven van de burgers. Volgens de verwerende partij is "Bagdad [...] nog steeds een functionerende grootstad. Ondanks de aanwezige veiligheidsrisico's blijven de infrastructuur, het bedrijfsleven en de publieke sector verder functioneren. Bagdad is geen belegerde stad, de bevoorrading met levensmiddelen en andere consumptiegoederen is er verzekerd [...]. Goederen worden verhandeld en zijn vrij verkrijgbaar [...] Verder blijkt [...] dat de scholen in Bagdad open zijn [...] [en dat] er in Bagdad gezondheidszorg voorhanden is [...] Bagdad neemt daarentegen zelf grote vluchtelingenstromen op uit gebieden van het land die al geruime tijd door oorlogsgeweld worden geteisterd" (beslissing p. 5).

Hieromtrent dient vastgesteld te worden dat de verwerende partij een onredelijke en gedeeltelijke lezing van de beschikbare informatie heeft gedaan.

Zelfs als goederen verhandeld worden en vrij verkrijgbaar zijn in Bagdad, stelt Cedoca vast dat "de nationale structuren voor hulp aan behoeftigen dreigen ineen te storten door de sterke toename van de vraag enerzijds, en de preciaire begrotingssituatie van de staat alsook de afname van de inheemse voedselproductie door de oorlogshandelingen anderzijds" (COI Focus - IRAK. De veiligheidssituatie in Bagdad, 25 september 2017, p. 33).

Hoewel de scholen in Bagdad open zijn, vermeldt het COI Focus dat, in Bagdad, het aantal schoolverlaters omwille van een moeilijke en onveilige weg naar school hoger ligt dan in andere provincies" (COI Focus - IRAK. De veiligheidssituatie in Bagdad, 6 februari 2017, p. 34). Verder blijft de situatie voor de kinderen helder dramatisch, zoals de website van de Iraqi Children Foundation zegt: "The children of Iraq are in crisis. An estimated 800 000 were orphaned by the end of the Iraq War. The invasion by ISIS displaced more than 1.3 million. Thousands work on the streets, in homes, or in businesses" (stuk 3). Dit toont aan dat de situatie niet helemaal verlicht is, de gevolgen van oorlog beïnvloeden de kinderen en het onderwijssysteem.

Wat betreft de gezondheidszorg, verklaart Cedoca: "Veel artsen hebben het land verlaten na 2003, en de investeringen in de gezondheidszorg zijn niet voldoende om de toegenomen vraag in Bagdad op te vangen. Artsen in de hoofdstad klagen over een tekort aan medisch materiaal en medicijnen, te weinig ziekenhuizen en de dreigementen en geweld van familieleden van overleden patiënten. Artsen lopen ook gevaar om beroofd of ontvoerd te worden tegen losgeld. Bovendien kunnen zij worden opgeroepen om dienst te doen aan het front tegen ISIS. Bagdad behoort tot de probleemgebieden wat de drinkwaterbevoorrading en de sanitaire inrichtingen betreft, dit brengt vooral in overbevolkte wijken gezondheidsproblemen met zich mee" (COI Focus - IRAK. De veiligheidssituatie in Bagdad, 6 februari 2017, pp. 33-34).

Uit andere bronnen blijkt ook dat : « L'Irak est le pays qui subit le plus grand nombre d'attentats perpétrés par Daesh. A l'hôpital de Bagdad, victimes civiles et militaires se croisent sous le regard des médecins qui se sentent, de plus en plus, en première ligne. [...] L'Irak est le pays le plus touché par les attentats commis par Daesh, au point que de nombreux médecins ont fini par s'exiler craignant pour leur propre sécurité. [...] "Il y a beaucoup de médecins qui quittent le pays parce que c'est trop difficile. On risque d'être tué ou agressé alors beaucoup préfèrent s'enfuir" » (BFM TV, «Lutte contre Daesh: les médecins quittent l'Irak, usés et inquiets», 11 april 2016, <http://www.bfmtv.com/international/reportaees-les-medecins-uses-et-inquiets-Quittent-l-irak-962850.html>).

De toegang tot gezondheidszorg is dus problematisch in Bagdad. De Iraakse staat kan geen toegang bieden tot gezondheidszorg en hygiëne omdat ziekenhuizen al overvol zijn en conflicten escaleren.

Betreffende de vluchtelingenstromen naar Bagdad: "Daar staat tegenover dat ontheemden uit andere provincies die nu in Bagdad verblijven heel duidelijk te kennen geven om terug te willen keren. [...] De IDP's in Bagdad lijden over het algemeen onder slechte woonomstandigheden, een gebrek aan werk, de gestegen levensduurte en de onveiligheid in de hoofdstad. [...] Allemaal hebben ze te lijden onder frequente onderbreking van basisdiensten en slechte leefomstandigheden" (COI Focus - IRAK. De veiligheidssituatie in Bagdad, 6 februari 2017, pp. 31-32).

De omvang en complexiteit van de humanitaire crisis is zodanig dat de Verenigde Naties sinds augustus 2014 de hoogst mogelijke noodsituatie in Irak heeft toegekend — niveau 3 (UNHCR, UNHCR Position on Returns to Iraq, November 2016, p. 20, <http://www.refworld.org/docid/58299e694.html>).

Voorts kent Cedoca toe dat het openbare leven in de stad, zelfs tijdens de zwaarste golf van geweld in 2006 en 2007, niet stil viel (COI Focus - IRAK. De veiligheidssituatie in Bagdad, 6 februari 2017, p. 34). Daarenboven kwam het openbare leven in 2014 en begin 2015 ook niet tot stilstand, periode waarvoor de verwerende partij de subsidiaire beschermingsstatus toekende aan de Bagdadi's asielaanvrager op basis van artikel 48/4, §2, C) van de Vreemdelingenwet (zie RvV, arrest nr 165 616 van 12 april 2016, punten 5.3 en 5.4). Een daling van de mate van het geweld kan dus niet worden afgeleid van het gevolg van het openbare leven in Bagdad.

Deze criterium is even belangrijk als het aantal geweldincidenten of het aantal doden. Immers, volgens de jurisprudentie van de Europees Hof voor de rechten van de Mens "dans la droite ligne des observations de Lilian Tsourdi, on peut remarquer que dans son arrêt Sufi et Elmi12, la Cour européenne des droits de l'homme n'a pas fondé son raisonnement uniquement sur un calcul mathématique du nombre de victimes civiles d'un conflit armé, et n'a pris en considération les chiffres objectifs que comme un élément parmi d'autres de son analyse. Elle a ouvert la porte à une argumentation également basée sur des principes inspirés du droit international humanitaire et du « human security paradigm ». Ce « human security paradigm suggests that the severity of armed conflict needs to be assessed in the context of broader social impacts, especially for sustainable living ». Comme l'explique Lilian Tsourdi, « [t]his perspective points to two possible metrics: first, the number of people displaced including both refugees and IDPs, and secondly, chronic state failure leading to the collapse of infrastructure and basic services », cette seconde unité de mesure du degré de violence étant aussi importante que la première car « there is a strong corrélation between armed conflict,

underdevelopment, and State failure ». Même si la Cour de Strasbourg n'a pas explicitement cité le droit international humanitaire ou le human security paradigm dans le texte de son arrêt Su fi et El mi, et même si cette approche a pu paraître quelque peu relativisée dans les arrêts ultérieurs SHH c. Royaume-Uni et KAB c. Suède, on ne peut que l'encourager. En effet, à défaut pour la C.J.U.E., dans ses arrêts Elgafaji et Diakité, d'avoir donné des indications claires destinées à encadrer la notion de violence aveugle envers les civils, il apparaît nécessaire d'affiner l'analyse des situations de conflits armés dans lesquelles se pose la question de l'existence d'une telle violence en prenant en considération davantage de critères que les seuls chiffres des victimes ou le seul nombre d'attentats, et en intégrant des considérations dérivées du droit international humanitaire et du human security paradigm.¹³"

Cedoca stelt ook vast dat "er talrijke betogingen tegen het falende beleid van de overheid om de infrastructuur op punt te brengen, en vooral ook tegen de alomtegenwoordige corruptie" (COI Focus - IRAK. De veiligheidssituatie in Bagdad, 6 februari 2017, p. 36). Met hoogtepunt de bestorming van de internationale zone door de aanhangers van de sjiitische geestelijke en politicus Moqtada al-Sadr op 30 april 2016. Er werd toen een noodtoestand uitgeroepen door Iraakse functionarissen voor de hele stad Bagdad na honderden demonstranten loyaal aan de populaire sjiitische imam "Muqtada al-Sadr" de zwaar versterkte Groene Zone hebben geschonden in antwoord op de oproep van hun leider om de regering onder druk te hervormen: tIraqi officials declared a state of emergency for all of Baghdad on Saturday after protesters loyal to popular Shiite cleric Muqtada al-Sadr breached the heavily fortified Green Zone, home to government buildings and foreign embassies, including the American one. 'Iraq security authorities have declared a state of emergency in Baghdad" said Brig. Gen. Saad Mann, a spokesman for the Iraqi military. "all gates that lead to Baghdad are closed. No one is allowed to enter into Baghdad, only those who want to leave Baghdad can do so. "(...) Supporters of Sadr, whose fighters once controlled swaths of Baghdad and helped defend the capital from ISIS, have been demonstrating for weeks at the gates of the Green Zone, responding to their leader's call to pressure the government to reform. Saturday was the first time the protesters breached the compound's walls" (M. Abbas, F. B. Bruton and E. Chuck, "Baghdad in State of Emergency After Supporters of al Sadr Storm Green Zone", <http://www.nbcnews.com/storvline/iraq-turmoil/baahdad-state-emeraencv-after-suPDorters-al-sadr-stonm-areen-zone-n565266>).

Deze gebeurtenis beklemt toont de onzekerheid die in Bagdad plaatsvindt en dat zelfs de meeste beschermde plaatsen onveilig zijn.

Begin februari 2016 begonnen de bouwwerken van een reeks van muren rond Bagdad om de stadsringen te versterken tegen de infiltraties vanuit de omliggende gebieden. Dit project werd bekritiseerd om verschillende redenen, namelijk voor het feit dat een deel van het project bestaat uit een vermindering van het aantal controleposten binnen de stadsgrenzen. Verborgene terreurcellen van ISIS zouden ervan kunnen profiteren "om zich vrijer te kunnen bewegen binnen de stad" (coi Focus

- IRAK. De veiligheidssituatie in Bagdad, 6 februari 2017, p.8).

Mensen blijven in Bagdad demonstreren tegen corruptie, tegen het gebrek aan toegang tot basisbehoeften zoals elektriciteit en water en voor democratie (stukken 4-6).

Zo schrijft de heer Ibrahim Saleh in een artikel van 17 augustus 2017: "In Iraq, the temperature this summer has often risen to higher than 50 degrees Centigrade. Meanwhile electricity - wicks runs air conditioning units and refrigerators- is being out more frequently, water pumping services are interrupted and sewage overflows" (stuk 7). Hij legt verder uit dat de protesten in Bagdad alleen maar toenemen.

Mensen wijzen erop dat geen enkel van de projecten die door de staat zijn gestart ooit is voltooid. Daarom protesteren ze tegen deze tekortkomingen van de Iraakse staat. Verschillende media getuigen van deze disfuncties.

Bagdad wordt daarnaast momenteel geconfronteerd met demonstraties als gevolg van de crisis met de stad Erbil in Koerdistan (stukken 8 en 9). Deze demonstraties maken de toestand van Bagdad alleen maar erger.

Tot slot lijkt het niet redelijk om te zeggen dat de Iraakse autoriteiten politieke en administratieve controle over de stad blijven houden. De nationale autoriteiten zijn in feite niet in staat om de burgers te beschermen: de corruptie woedt.

Om aanvallen te voorkomen en de stad van de IS te beschermen, werden door de regering en milities vele check-points opgezet. Tevens wordt er een schermwand gebouwd (zie supra). Toch is de IS nog steeds in staat om verschillende explosieven en autobommen in Bagdad binnen te brengen en daar dus terreur te zaaien. Deze zwakheid zou te wijten zijn aan de corruptie die het land teistert en die de overheid, noch het leger spaart. Corruptie zou ook geleid hebben tot het gebruik door het leger van defecte detectoren van explosieven. Ofschoon de onvolkomenheid van deze apparaten werd bewezen, toch worden ze nog steeds gebruikt (Caritas international en CIRE, « Les demandeurs d'asile irakiens et en particulier de Bagdad », december 2015 - mei 2016, p. 52).

Deze verschillende elementen tonen aan dat de politieke situatie in de provincie BAGDAD niet verbeterd is en dat de mislukkingen van het staatsstelsel duidelijk zijn.

Groter risico voor soennitische burgers

Voorts, blijkt uit de COI FOCUS dat de soennitische burgers zouden een groter risico lopen hier het slachtoffer van te worden. Het CGVS argumenteert dat het risico voor soennitische burgers groter is. In casu bestaat er een groter risico voor de verzoeker

- soennitische - om een ernstige bedreiging van het leven te ondergaan (stuk 10).

Jurisprudentie van andere landen concluderen dat ook14:

Verscheidene andere Europese staten hebben deze vorige maanden beslist dat artikel 15(c) van de richtlijn 2011/95/EU van het Europees parlement en de raad van

13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming, in de huidige situatie in Bagdad zou moeten toepassen:

• Luxembourg Administrative Tribunal 3rd Chamber, 38703, 11 July 2017

"En ce qui concerne la situation générale en Iraq, force est au tribunal de constater que ce pays est actuellement dans une situation de guerre civile entre plusieurs protagonistes. Ce conflit, perdurant depuis plusieurs années, suite à la chute du régime de Saddam HUSSEIN, se caractérise notamment par des affrontements entre les différents groupes armés en vue d'étendre leur emprise territoriale faisant de nombreux victimes civiles et par des attentats à la bombe et d'autres actes meurtriers perpétrés par le groupe terroriste susmentionné sur l'ensemble du territoire iraquien et visant tant les autorités officielles nationales que la population civile, ceci afin d'aviver les tensions intercommunautaires entre les personnes de confessions chiite et sunnite et d'affaiblir les autorités locales. Ces attaques, commises surtout dans les lieux publics, respectivement à proximité des infrastructures officielles, ont délibérément et sans discrimination pour cible la population civile et font à chaque fois plusieurs dizaines de morts et de blessés. Par ailleurs, les milices paramilitaires opérant sur le territoire iraquien, bien que certaines soient affiliées aux autorités militaires et policières nationales pour les seconder dans leur mission, elles sont également à l'origine de violations des droits à l'homme à l'égard de la population iraquienne, étant plus particulièrement relevé que certaines de ces milices procèdent à des enlèvements, à des exécutions extrajudiciaires de personnes, respectivement à des actes de torture sous prétexte que ces victimes sont soupçonnées d'être des terroristes. Au regard de ces constatations, le tribunal est amené de conclure que les demandeurs sont clairement exposés à faire l'objet de menaces graves et individuelles contre leur vie ou leur personne en raison d'une violence aveugle eu égard à la situation de conflit armé interne sévissant actuellement en Iraq, le ministre sur lequel repose la charge de la preuve restant, par ailleurs, en défaut de rapporter l'existence, dans le cadre des conditions ambiantes actuelles en Iraq, d'une région ou d'un quartier dans lequel les demandeurs pourrait se réinstaller en toute sécurité, étant encore souligné d'une part que, bien que la situation dans certaines parties de l'Iraq puisse être moins grave, surtout dans les parties désertiques, moins densément peuplées, ces zones se trouvent cependant également affectées par des attentats visant la population civile, bien que moins fréquents, et, d'autre part, qu'il n'est pas établi, en l'espèce, que ces régions soient matériellement accessibles pour les demandeurs et qu'ils puissent s'y réinstaller en toute sécurité. Outre que le fait que la présence d'un conflit armé exclut la possibilité de bénéficier d'une protection adéquate, il y a encore lieu de relever que les protagonistes des actes de violence aveugle en Iraq sont tant les forces gouvernementales que des milices paramilitaires, ainsi que le groupe terroriste se nommant « l'Etat islamique », de sorte qu'en l'état actuel de la situation en Iraq, il n'y a pas lieu pour les demandeurs de pouvoir espérer une protection au sens de l'article 40 de la loi du 18 décembre 2015, dès lors que les autorités nationales sont elles-mêmes activement impliquées dans les exactions relevées plus en avant par le tribunal. "

Stabiliteit van de situatie in Bagdad

Volgens het CGVS : "Anno 2015 vonden er, in tegenstelling tot de periode voorafgaand aan het offensief van IS, nog nauwelijks gecombineerde militaire operaties met (zelfmoord)aanslagen en aanvallen van guerrillastrijders meer plaats. eerder werd de geweldcampagne van ISIS in Bagdad getypeerd door frequente, vaak minder zware aanslagen. Het aantal door ISIS uitgevoerde aanslagen in Bagdad is vanaf begin 2017 sterk teruggelopen in vergelijking met de situatie van 2014 tot 2016, verder afgenomen. Deze trend werd aan het begin van de ramadan in mei 2017 weliswaar kort onderbroken. Net zoals in de vorige jaren lanceerde ISIS toen een "ramadanoffensief" met een toename van aanslagen in heel Irak. Het geweld nam daarna echter opnieuw verder af " (bestreden beslissing, p.4)

Deze informatie tonen dat de veiligheidssituatie in Bagdad niet stabiel is. De situatie fluctueert veel en kan in alleen een paar weken veranderen.

Arresten van 20 november 2017 van de Algemene Vergadering van Uw Raad

In twee recente arresten sprak de Algemene Vergadering van Uw Raad zich uit over de beoordeling van het klimaat van geweld dat heerst in Bagdad (RvV 20 november 2017, nr. 195 227 en nr. 195 228). In deze twee arresten werd het bestaan van een willekeurig geweld in Bagdad in het geval van een gewapend conflict bevestigd. Als gevolg van dit willekeurig geweld, raken vele burgers dood of gewond. Gezien de drie voornoemde voorwaarden voorzien in artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet vervuld zijn, moet verzoeker aldus de subsidiaire beschermingsstatus krijgen.

Conclusie

In overeenstemming met de rechtspraken Diakité en Elgafaji van het Europees Hof van Justitie, moet Mijnheer MAHDI de subsidiaire beschermingsstatus krijgen met toepassing van het artikel 48/4, §2 c), van de vreemdelingenwet van 1980.

In het licht van onze ontwikkelingen, lijkt het duidelijk dat er in Bagdad actueel sprake is van willekeurig geweld en dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat Mijnheer MAHDI door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan ernstige bedreigingen van zijn leven of zijn persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Als gevolg valt de verzoeker onder de voorwaarden van de subsidiaire beschermingsstatus in overeenstemming met artikel 48/4, §2, c) - of ten minste in overeenstemming met artikel 48/4, §2, b) - van de Vreemdelingenwet."

De volgende stavingstukken worden nog toegevoegd aan het verzoekschrift:

- een persartikel van 29 juni 2017 van de website www.iraqichildren.org met als titel: *"ICF in Baghdad: Face to face with Orphans, Street Children, and Kids displaced by ISIS"*;
- een persartikel/link naar een nieuwsvideo van 2 november 2017 van de mediadienst Euronews met als titel: *"Baghdad anti-corruption protest ends in deadly violence"*;
- een persbericht van de website www.alaraby.co.uk van 9 mei 2017 met als titel: *"Seven Iraqi anti-corruption activists kidnapped in Baghdad"*;
- een nieuwsbericht van GardaWorld van 4 augustus 2017 met als titel: *"Iraq-Anti-corruption protests August 4"*;
- een persbericht van 17 augustus 2017 van de website www.niqash.org met als titel: *"Neighbourhood Tactics: Smaller Protests in Baghdad Get Bigger Results"*;
- een persbericht van 11 oktober 2017 van de website www.tdg.ch met als titel: *"La crise s'envenime entre Erbil et Bagdad"*;
- een persbericht van 26 oktober 2017 van het UN News Centre met als titel: *"UN envoy 'confident' Baghdad and Erbil can work hand in hand to overcome differences"*;
- een persbericht van 11 mei 2017 van de website www.fanack.com met als titel: *"Sunnis in Iraq Face Marginalisation, Exclusion and IS Violence"*.

2.2. Nieuwe elementen

2.2.1. Op 19 juni 2018 maakt verwerende partij overeenkomstig artikel 39/76, §1, tweede lid van de Vreemdelingenwet een aanvullende nota over met als nieuw element de COI Focus Irak *"Veiligheids-situatie in Bagdad"* van 26 maart 2018.

2.3. Juridisch kader voor het onderzoek van de gegrondheid van het beroep

2.3.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop. Hij dient daarbij niet noodzakelijk op alle aangevoerde argumenten in te gaan.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. De Raad dient daarbij een gemotiveerd arrest te vellen dat aangeeft om welke redenen verzoeker al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.3.2. De bewijslast

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen te worden gelezen.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht, die beperkt is tot deze eerste fase, houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, §1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen opdat de relevante elementen van zijn verzoek kunnen worden bepaald.

De verzoeker moet aldus een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming. Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."*

2.4. Onderzoek van de vluchtelingenstatus

2.4.1. Juridische basis

Artikel 48/3, § 1 van de Vreemdelingenwet bepaalt:

“De vluchtelingenstatus wordt toegekend aan de vreemdeling die voldoet aan de voorwaarden van artikel 1 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen dat op 28 juli 1951 te Genève tot stand is gekomen, zoals gewijzigd bij het Protocol van New York van 31 januari 1967.”.

Dit artikel verwijst naar artikel 1 van het Verdrag van Genève. Luidens artikel 1, A (2) van dit verdrag is een vluchteling elke persoon *“die (...) uit gegronde vrees voor vervolging wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging, zich bevindt buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit, en die de bescherming van dat land niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil inroepen, of die, indien hij geen nationaliteit bezit en verblijft buiten het land waarvan hij vroeger zijn gewone verblijfplaats had, daarheen, niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil terugkeren.”.*

2.4.2. Beoordeling

2.4.2.1. Het vluchtrelaas van verzoeker kan als volgt worden samengevat. Verzoeker verklaart een Iraaks staatsburger te zijn en een soenniet van Arabische origine uit Bagdad. Verzoeker stelt Irak te hebben ontvlucht omwille van bedreigingen ten aanzien van zijn oom en zijn familie, inclusief zijn vader, en dit als gevolg van de werkzaamheden van zijn oom voor de Amerikanen.

2.4.2.2. De Raad stelt vast dat verzoeker een aantal documenten heeft voorgelegd aan de asiendiensten om zijn vluchtrelaas te staven (CGVS, stuk 14, map met ‘documenten’).

- Wat betreft de voorgelegde identiteitsdocumenten wordt in de bestreden beslissing terecht aangehaald dat deze documenten betrekking hebben op verzoekers identiteit, afkomst en verblijfsstatus in België, dat deze gegevens op zich niet worden betwist en dat uit deze documenten geen persoonlijk risico blijkt.

- Wat betreft de voorgelegde documenten over verzoekers opleiding in Irak, stelt de Raad vast dat deze gegevens nergens worden betwist en verder niet als bewijs kunnen dienen voor verzoekers vluchtproblematiek.

- Wat betreft de voorgelegde originele aanbevelingsbrieven, opgesteld door het Amerikaanse leger, stelt de Raad samen met de commissaris-generaal vast dat uit deze brieven blijkt dat de oom van verzoeker in 2010 en 2011 werkzaam was als tolk voor het Amerikaanse leger in Irak. Dit element wordt op zich niet betwist, doch hiermee bewijst verzoeker niet dat hij effectief werd bedreigd omwille de tewerkstelling van zijn oom bij een Amerikaanse legerbasis.

- Aangaande de neergelegde kopie van een gehomologeerd attest van goed gedrag en zeden, opgesteld door het Iraakse ministerie van Binnenlandse Zaken, stelt de Raad vast dat uit dit document blijkt dat verzoeker geen strafrechtelijk verleden heeft in Irak. Ook dit gegeven wordt nergens betwist.

2.4.2.3. Gelet op het voorgaande, besluit de Raad dat de voorgelegde documenten op zich dus niet volstaan om een gegronde vrees voor vervolging aannemelijk te maken. Bijgevolg moet worden nagegaan of de verklaringen van verzoeker voldoende consistent, gedetailleerd en specifiek en aannemelijk zijn opdat – in het licht van de relevante informatie in verband met het land van herkomst en in samenhang met de voorgelegde documenten – een gegronde vrees voor vervolging kan worden vastgesteld.

2.4.2.4. Blijkens de bestreden beslissing wordt verzoeker de vluchtelingenstatus geweigerd omdat:

1) De verklaringen van verzoeker over bedreigingen van de huisbaas ten aanzien van zijn vader en hemzelf bezwaarlijk afdoende zijn om te kunnen concluderen dat hij een gegronde vrees voor vervolging heeft. Immers, verzoeker werd nooit persoonlijk werd benaderd door deze huisbaas. Uit zijn verklaringen blijkt niet dat hij persoonlijke problemen kende met deze persoon na het vertrek van zijn

vader. Buiten een indirecte bedreiging om zo snel mogelijk het appartement te verlaten was er geen enkel contact tussen verzoeker en deze huisbaas. Nergens blijkt dat de huisbaas op zoek was naar verzoeker of andere familieleden en hij heeft sinds begin 2016 niets meer van deze huisbaas vernomen. Bovendien bleef verzoeker ondanks herhaalde bedreigingen nog tot februari 2017 in Irak en is hij zelfs nog meermaals teruggekeerd naar de voormalige woonplaats van zijn vader.

2) De bewering dat verzoeker door O. H. werd bedreigd wordt in ernstige mate gerelativeerd door het gegeven dat verzoeker, ondanks het feit dat hij O. H. nog geregeld tegenkwam en zelfs in dezelfde straat woonde, geen enkel contact meer had, laat staan problemen kende met O. H., sinds zijn oom zijn werk stopzette en het land verliet in 2013.

3) De verklaring dat verzoeker op de universiteit werd lastiggevallen door een vermoedelijk familielid van O. H., kan bezwaarlijk worden aanzien als systematische vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie. Bovendien is zijn vermoeden over een familieband tussen O. H. en H. M. enkel gebaseerd op de loutere beweringen dat hij H. gezien zou hebben in de wijk en dat niemand anders aan de universiteit wist dat zijn oom voor de Amerikanen werkte. Dit volstaat niet om de familieband tussen beide personen aannemelijk te maken.

4) Het feit dat verzoeker tijdens zijn eerste jaar aan de universiteit slechte punten kreeg van een docent omdat zijn oom voor de Amerikanen werkte, bezwaarlijk als systematische vervolging kan worden beschouwd in de zin van de Vluchtelingenconventie.

5) Verzoeker in eerste instantie verklaarde dat hij begin 2016 naar zijn tante in Al-Mansour verhuisde naar aanleiding van zijn problemen in Irak, terwijl hij later verklaarde dat hij naar zijn tante verhuisde omdat hij alleen was in Bagdad na de verhuis van zijn grootouders naar Zakho en het vertrek van zijn moeder naar België.

6) De door verzoeker voorgehouden moeilijke situatie ten slotte verder wordt gerelativeerd door de vaststelling dat hij sinds de verhuis naar zijn tante in Al-Mansour geen persoonlijke problemen ondervond. Ook zijn familie in Irak, waar verzoeker nog steeds contact mee heeft, heeft na zijn vertrek geen problemen meer gekend omwille van zijn problemen of omwille van de problemen van zijn oom en vader. Ten slotte verklaart de verzoeker nog uitdrukkelijk dat hij voor zijn vertrek uit Irak geen persoonlijke problemen had met andere personen in Irak of met de Iraakse autoriteiten.

Uit de voormelde vaststellingen besluit de commissaris-generaal dat doorheen verzoekers verklaringen onvoldoende zwaarwichtige elementen worden aangehaald die wijzen op een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie.

2.4.2.5. Na lezing van het administratief dossier, stelt de Raad vast dat de vaststellingen van de commissaris-generaal, zoals uitgebreid weergegeven in de motieven van de bestreden beslissing en die hierboven worden samengevat, steun vinden in het administratief dossier, betrekking hebben op de kern van het vluchtrelaas alsook pertinent en correct zijn.

In navolging van de commissaris-generaal, oordeelt de Raad dat de door verzoeker aangehaalde problemen onvoldoende zwaarwichtige elementen bevatten die kunnen wijzen op een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker slaagt er middels zijn verzoekschrift geheel niet in om de motieven van de bestreden beslissing te ontcrachten of te weerleggen. Verzoeker stelt enkel te volharden in zijn verklaringen en geeft nogmaals kort weer om welke redenen hij zijn land van herkomst is ontvlucht. Verzoeker benadrukt nog dat hij echt heel bang was om te worden vermoord, reden waarom hij ondergedoken bleef en zich slechts heel zelden verplaatste naar de vroegere woonplaats van zijn ouders om spullen op te halen of om naar de universiteit te gaan.

De Raad benadrukt dat het aan verzoeker toekomt om de hierboven weergegeven motieven van de bestreden beslissing aan de hand van precieze en concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen. Het louter vasthouden aan de afgelegde verklaringen en het louter poneren van een gegronde vrees voor vervolging volstaat vanzelfsprekend niet om aan te tonen dat zijn problemen wel degelijk zwaarwichtig genoeg zouden zijn om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.4.2.6. Verzoeker wijst er tijdens de terechtzitting nog op dat men tijdens het gehoor rekening diende te houden met zijn jonge leeftijd. De Raad stelt vast dat verzoeker tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal op 20 september 2017 22 jaar was. Van een 22-jarige persoon, die bovendien een opleiding volgde aan de Universiteit van Bagdad, en, zo wordt tijdens de terechtzitting opgemerkt, ook in België een universitaire opleiding volgt, kan toch wel worden verwacht dat die in staat zou zijn om op een voldoende precieze en gedetailleerde wijze verklaringen af te leggen over zijn vluchtproblematiek. Uit het gehoorverslag blijkt verder ook dat verzoeker zonder enig probleem zijn relaas uit de doeken heeft kunnen doen. Verzoeker heeft op het einde van dit gehoor ook geen verdere opmerkingen geuit en hij heeft aangegeven dat hij alle vragen goed heeft begrepen en dat hij geen verdere vragen meer had (CGVS, stuk 5, gehoor 20 september 2017, p. 16). Bovendien is het niet duidelijk hoe verzoeker met een dergelijk argument kan aantonen dat de aangebrachte elementen wel degelijk voldoende zwaarwichtig zijn op te wijzen op een gegronde vrees voor vervolging in zijn land van herkomst. Verzoeker legt ter zitting nog een kopie neer van 's Raads arrest nr. 200 890 van 8 maart 2018 waarbij de Raad opmerkt dat elke zaak individueel beoordeeld dient te worden. Bovendien zijn de feitelijke omstandigheden die aanleiding gaven tot deze rechtspraak niet identiek aan deze in voorliggende zaak, zodat in casu ook niet dezelfde conclusie zou moeten worden getrokken.

2.4.2.7. De Raad besluit dat verzoeker de hierboven besproken pertinente motieven van de bestreden beslissing, die draagkrachtig zijn, steun vinden in het administratief dossier en betrekking hebben op de kern van zijn vluchtrelaas, niet weerlegt. Deze vermelde motieven blijven dan ook onverminderd over-eind en worden door de Raad tot de zijne gemaakt en overgenomen.

Aangezien verzoeker geen voldoende zwaarwichtige elementen aanhaalt die wijzen op een gegronde vrees voor vervolging, stelt de Raad vast dat niet is voldaan aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A (2), van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

Een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1981, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, kan niet worden aangenomen.

2.5. Onderzoek van de subsidiaire beschermingsstatus

2.5.1. Juridische basis

Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“§ 1 De subsidiaire beschermingsstatus wordt toegekend aan de vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en die geen beroep kan doen op artikel 9ter, en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst, of in het geval van een staatloze, naar het land waar hij vroeger gewoonlijk verbleef, terugkeert, een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in paragraaf 2 en die zich niet onder de bescherming van dat land kan of, wegens dat risico, wil stellen en niet onder de uitsluitingsgronden zoals bepaald in artikel 55/4, valt.

§ 2 Ernstige schade bestaat uit:

a) doodstraf of executie; of,

b) foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing van een verzoeker in zijn land van herkomst; of,

c) ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.”

Uit dit artikel volgt dat de verzoeker, opdat hij de subsidiaire beschermingsstatus kan genieten, bij terugkeer naar het land van herkomst een “reëel risico” loopt. Het begrip “reëel risico” wijst op de mate van waarschijnlijkheid dat een persoon zal worden blootgesteld aan ernstige schade. Het risico moet echt zijn, d.i. realistisch en niet hypothetisch. Paragraaf 2 van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet verduidelijkt wat moet worden verstaan onder het begrip “ernstige schade” door drie onderscheiden situaties te voorzien.

2.5.2. Beoordeling

2.5.2.1. Artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt vooreerst bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in

het land van herkomst, in casu Irak, dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land, in voorkomend geval naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon.

Verzoeker verwijst naar de algemene veiligheidssituatie Bagdad.

De Raad herinnert er aan dat hij in casu met volheid van rechtsmacht oordeelt, hetgeen een volledig en ex nunc onderzoek omvat, zowel van de juridische als van de feitelijke gronden. De Raad stipt aan dat hij bij de beoordeling van ernstige schade, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, een alomvattende benadering hanteert waarbij in de risico-analyse rekening wordt gehouden met alle vormen van geweld en andere indicatoren die in deze van belang kunnen zijn.

Gelet op deze alomvattende benadering, beoordeelt de Raad de feitelijke voorliggende situatie als volgt.

Het staat inzake de toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet niet ter betwisting dat er in Irak een gewapend conflict is.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Irak op basis van de stukken uit het rechtsplegingsdossier dient te worden vastgesteld dat het gewapend conflict zich niet over het hele land uitspreidt maar zich afspeelt in bepaalde gebieden.

In de loop van 2015 kwam ISIS meer en meer onder druk te staan in verschillende regio's in Irak en slaagden de Iraqi Security Forces (ISF), de sjiiitische milities en de Koerdische peshmerga er in om ISIS uit een deel van de veroverde gebieden te verdrijven. In de loop van 2016 werd ISIS verder teruggedrongen en werden grote stukken van het gebied onder controle van ISIS terug ingenomen door regeringstroepen. Eind 2016 waren de dichtstbijzijnde gebieden onder controle van ISIS meer dan 200 kilometer van Bagdad verwijderd. In juli 2017 werden ook Mosul en het grootste gedeelte van de regio errond heroverd op ISIS, en enkele weken later Tall Afar, Hawija en de laatste gebieden van ISIS in Anbar. Midden oktober 2017 richtten de Iraakse strijdkrachten zich op de omstrede gebieden langs de grens met de Koerdische Autonome Regio en werden de Koerdische peshmerga daar verdreven. De stad Kirkuk en nabijgelegen olievelden vielen eveneens terug in handen na het centrale gezag. De herovering van gebieden bezet door ISIS had een duidelijk voelbare impact op de veiligheidssituatie in Irak in het algemeen en in de provincie Bagdad in het bijzonder. Ook in 2017 was er sprake van een verdere daling van het geweld in Bagdad. De oorlog, die in 2014 nog voor de poorten van Bagdad werd gevoerd, was in 2017 honderden kilometers verder weg. De dreiging dat de hoofdstad zou kunnen vallen, is volledig geweken. Op 9 december 2017 verkondigde de Iraakse eerste minister Haider Al-Abadi dat het laatste stukje ISIS-territorium op Iraaks grondgebied was veroverd en dat hiermee een einde was gekomen aan de grondoorlog tegen ISIS.

Aangezien het geweldsniveau en de impact van het geweld regionaal erg verschillend kunnen zijn, dient bij de beoordeling van de nood aan bescherming van een burger de focus aldus te worden gericht op de regio waar de verzoeker leeft (of de regio van bestemming) en op de beoordeling of deze persoon in deze regio of op de route daarheen een risico loopt in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

De Raad stelt vast dat verzoeker niet betwist dat, gezien zijn verklaringen met betrekking tot zijn plaats van herkomst in Irak, in casu de veiligheidssituatie in de provincie Bagdad dient te worden beoordeeld.

De Raad hecht inzake de beoordeling van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet belang aan het laatste standpunt van UNHCR inzake de terugkeer naar Irak. Dit standpunt, de "*UNHCR Position on Returns to Iraq*", waarnaar de verwerende partij verwijst in haar aanvullende nota van 19 juni 2018 en dat werd opgenomen in de bronnenlijst van de bij deze nota gevoegde COI Focus "*Irak. De veiligheidssituatie in Bagdad*" van 26 maart 2018, dateert van 14 november 2016 en is derhalve actueel.

Uit dit standpunt blijkt dat UNHCR zich verzet tegen het terugsturen van Irakezen die afkomstig zijn uit gebieden in Irak die (i) getroffen zijn door militaire acties, (ii) fragiel en onveilig blijven nadat ze zijn heroverd op ISIS, (iii) onder controle blijven van ISIS.

Uit de landeninformatie die werd bijgebracht door de verwerende partij kan niet worden afgeleid dat Bagdad onder één van de voormelde gebieden valt.

Uit de door de verwerende partij aangeleverde informatie (aanvullende nota CGVS, COI Focus "*Irak De actuele veiligheidssituatie in Bagdad*" van 26 maart 2018) blijkt dat de hoofdstad en de hele provincie Bagdad zich onder controle van de Iraakse regering bevinden. De beveiliging van Bagdad geniet nog altijd een hoge prioriteit en een substantieel deel van het leger en de Federale Politie staat in voor de veiligheid van de hoofdstad. Het geweld dat in Bagdad plaatsvindt neemt in hoofdzaak de vorm aan van terreuraanslagen enerzijds en mishandelingen, ontvoeringen en moorden anderzijds. Het gros van de terroristische aanslagen is toe te schrijven aan ISIS. Het doel van ISIS voor Bagdad bestaat er nog steeds in om de Iraakse autoriteiten te dwingen een zo groot mogelijk deel van leger en politie in en rond de hoofdstad te binden en om op deze wijze de aanvalscapaciteit van de strijdkrachten elders in Irak te beperken. Hoewel de groepering zowel de Iraakse veiligheidsdiensten (politie en leger), als burgers tot doelwit heeft, is het duidelijk dat de terreurcampagne van ISIS hoofdzakelijk op burgers is gericht. Daarbij wordt voornamelijk, doch niet uitsluitend, de sjiitische burgerbevolking in Bagdad gevisieerd, en dit door het plegen van aanslagen in sjiitische wijken en op openbare plaatsen waar burgers samenkomen. Uit de landeninformatie blijkt evenwel dat ISIS zich nog nauwelijks bedient van gecombineerde militaire operaties met (zelfmoord)aanslagen en aanvallen door guerrillastrijders met infanteriewapens. Aanvallen waarbij militaire tactieken worden gehanteerd zijn uitzonderlijk. Er vinden nog nauwelijks door ISIS gepleegde zware aanslagen plaats. Naast aanvallen gericht op specifieke doelwitten, waaronder de Iraqi Security Forces (ISF), het leger, de politie, en Popular Mobilization Units (PMU), vinden er dagelijks kleinschaligere aanslagen plaats. Het blijven nog altijd deze kleinere aanvallen die de meeste burgerslachtoffers maken. Daar staat tegenover dat het aantal door ISIS uitgevoerde aanslagen in Bagdad vanaf begin 2017 sterk is teruggelopen in vergelijking met de situatie van 2014 tot 2016. Verder is niet alleen de frequentie maar ook de zwaarte van de aanslagen in 2017, in vergelijking met 2015 en 2016, verder afgenomen. Deze trend werd aan het begin van de ramadan in mei 2017 kort onderbroken. Net zoals in de vorige jaren lanceerde ISIS een "ramadanoffensief" met een toename van aanslagen in heel Irak. Daarna nam het geweld opnieuw verder af. Voor de eerste keer sinds 2013 is er een significante en bijna constante afname van het geweld over een periode van meer dan een half jaar vast te stellen. Deze tendens zet zich in 2018 ook nog voort.

Het offensief dat ISIS sedert 2014 voert in Irak heeft, onder meer in Bagdad, wel geleid tot de mobilisatie van de sjiitische milities. De aanwezigheid van deze milities in Bagdad heeft ervoor gezorgd dat ISIS minder (zware) terroristische aanslagen pleegt. Wel blijkt dat deze milities, samen met criminele bendes en met militieleden die op eigen initiatief handelen, voor een groot deel verantwoordelijk zijn voor de meer individuele en doelgerichte vormen van geweld die er in Bagdad plaatsvinden, met name mishandelingen, ontvoeringen en moorden.

Vooraf soennitische burgers zouden een groter risico lopen om hiervan slachtoffer te worden. Soennieten die afkomstig zijn uit andere regio's van Irak (IDP's) worden daarbij meer gevisieerd.

Betogingen, de toegenomen politieke instabiliteit en de sociale onrust hebben een negatieve impact op de veiligheidssituatie in Bagdad. Het is nog niet tot aanslagen tegen betogers gekomen. De betogingen werden wel gewelddadiger door de deelname van nieuwe groepen die al meerdere keren hebben gepoogd de internationale zone te bestormen.

Het voormelde geweldspatroon heeft tot gevolg dat er in Bagdad maandelijks doden en slachtoffers te betreuren vallen. Wel blijkt uit de informatie, toegevoegd door verwerende partij, dat het aantal incidenten in Bagdad sinds november 2016 gevoelig is gedaald. Uit de meest recente ter beschikking zijnde cijfers blijkt dat deze daling zich in heel 2017 en de eerste maanden van 2018 heeft voortgezet en, behalve een kleine opflakking van het geweld tijdens de ramadan in de maand mei 2017, heeft geleid tot een significante daling van het aantal slachtoffers, tot op een niveau zoals voor het laatst gezien in 2012.

Niettegenstaande het geweld in Bagdad veel doden en slachtoffers opeist, dienen ook andere objectieve elementen te worden meegenomen bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Bagdad teneinde te kunnen vaststellen of er actueel al dan niet zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Bagdad aldaar louter door zijn aanwezigheid een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Zulke elementen zijn het aantal conflictgerelateerde incidenten, de intensiteit van deze incidenten, de doelwitten die de partijen in het conflict beogen, de aard van het gebruikte geweld, de mate waarin burgers het slachtoffer zijn van doelgericht dan wel willekeurig geweld, de oppervlakte van het gebied dat wordt getroffen door willekeurig geweld, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal in het betrokken gebied, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om Bagdad te verlaten.

De provincie Bagdad heeft een oppervlakte van 4.555 vierkante kilometer en telt meer dan 7.000.000 inwoners, waarvan 87% in Bagdad-stad woont en 13% in een landelijke omgeving. De bevolking bestaat volgens de laatste beschikbare cijfers voor 70% uit sjiïeten en voor 29% uit soennieten. Het geweld in Bagdad is verspreid over het gehele grondgebied van de provincie en er zijn geen duidelijk veiligere of onveiligere zones binnen Bagdad. Er zijn, met uitzondering van de internationale zone, geen wijken die gevrijwaard blijven van geweld.

De impact van het geweld op het dagelijkse leven van de burgers in Bagdad is gemengd. Enerzijds worden de burgers er wel gehinderd door de aanslagen en mensenrechtenschendingen, worden verplaatsingen in de stad bemoeilijkt door de talrijke controles (die nu wel meer en meer worden afgebouwd) en is de politieke en sociale onrust sinds de zomer van 2015 toegenomen. Anderzijds is het openbare leven in Bagdad, ondanks de hierboven beschreven veiligheidsrisico's, niet stilgevallen, blijven de infrastructuur, het verkeer, het bedrijfsleven en de publieke sector er verder functioneren – al zijn er problemen door jarenlang mismanagement en corruptie, door de toestroom van ontheemden uit andere delen van het land en door de talrijke controleposten – en is Bagdad, ondanks de veiligheidsrisico's en de frequente problemen met de infrastructuur, een functionerende grootstad.

Bagdad is, zoals hoger reeds werd opgemerkt, geen belegerde stad. De bevoorrading met levensmiddelen en andere consumptiegoederen is verzekerd en winkels, markten, restaurants en cafés blijven geopend. Goederen worden verhandeld en zijn vrij verkrijgbaar, al is de levensduurte in de stad gestegen en hebben veel inwoners het daardoor moeilijker om financieel rond te komen.

Het nachtelijke uitgangsverbod dat voorheen meer dan een decennium gold, werd begin 2015 opgeheven en werd sedertdien niet meer opnieuw ingevoerd. De verkeerswegen in Bagdad zijn open en de internationale luchthaven van Bagdad is operationeel. Checkpoints worden meer en meer afgebouwd. Hieruit blijkt dat de Iraakse autoriteiten van mening zijn dat de veiligheidssituatie dermate verbeterd is dat deze een opheffing van het nachtelijk uitgaansverbod, alsook de ontmanteling van diverse checkpoints toelaat. Indien de Iraakse autoriteiten van mening waren dat de situatie in Bagdad dermate ernstig was, kan er immers redelijkerwijs van worden uitgegaan dat zij de bewegingsvrijheid binnen de stad zouden beperken. De frequente stroomonderbrekingen hebben tot protestbetogingen geleid. Deze protesten tegen de falende infrastructuur, tegen de corruptie van de overheidsdiensten en tegen de politiek verantwoordelijken konden ongehinderd doorgaan. Inwoners van Bagdad die het zich kunnen veroorloven, hebben een stroomgenerator aangeschaft om de onderbrekingen te overbruggen. Er is gezondheidszorg voorhanden, ook al staat deze door een aantal factoren zwaar onder druk, en was er in het najaar van 2015 een uitbraak van cholera, die echter kon worden bedwongen. In 2016 en 2017 was er geen nieuwe uitbraak van cholera.

Verder zijn de scholen en universiteiten in Bagdad geopend en worden er nationale toelatingsproeven georganiseerd. Het schoolbezoek ligt tamelijk hoog (de inschrijvingsgraad in basisscholen ligt tussen de 92 en 95% en in de lagere graad van de secundaire school zijn 73 tot 80% van de kinderen ingeschreven) en blijft stabiel sinds 2006. Ook dit vormt een relevant gegeven bij de beoordeling van de vraag of de veiligheidssituatie in Bagdad beantwoordt aan de hoger aangehaalde criteria. Immers, indien de situatie in Bagdad van zodanige aard was dat een loutere aanwezigheid in, en dus ook verplaatsing binnen Bagdad een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet met zich mee zou brengen, kan er vanuit worden gegaan dat scholen hun deuren zouden sluiten, minstens dat het schoolbezoek dramatisch zou zijn gedaald, wat niet het geval blijkt te zijn.

Er is een cultureel leven: er worden concerten georganiseerd (ook in open lucht), en op 8 en 9 september 2017 werd er een kunst- en boekenbeurs georganiseerd in het Abu Nawaspark aan de Tigris. De voetbalcompetitie in de hoogste klasse wordt ook in stadions in de hoofdstad gespeeld. De Iraakse autoriteiten hebben nog steeds de politieke en administratieve controle over Bagdad. Diplomatieke vertegenwoordigers van diverse landen, alsook verschillende humanitaire organisaties en agentschappen van de Verenigde Naties, blijven aanwezig in de hoofdstad.

Bagdad blijkt ook een groot aantal intern ontheemden ("IDP's") op te vangen ("UNHCR Position on Returns to Iraq", 16 november 2016 nr. 34) en er blijken sinds het midden van 2015 een toenemend aantal Irakezen terug te keren naar onder andere Bagdad (Ibid., nr. 40). In het afgelopen jaar 2017 is het aantal IDP's in Bagdad sterk geslonken hetgeen de druk op gastgezinnen, de huurmarkt en de openbare dienstverlening heeft verlaagd.

UNHCR vermeldt nergens dat Irakezen die afkomstig zijn uit Bagdad niet naar daar kunnen worden teruggestuurd. Het standpunt van UNHCR van 14 november 2016 is bijgevolg een duidelijke aanwijzing dat de situatie in Bagdad niet valt onder de toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Gelet op het geheel van de voormelde elementen, dient te worden besloten dat, hoewel de veiligheids-situatie in Bagdad complex, problematisch en ernstig is en dit afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus, er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurige geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoeker louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Met het betwisten en tegenspreken van de beoordeling van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, het poneren van een reëel risico op het lijden van ernstige schade, het aanhalen van informatie en cijfermateriaal in verband met de veiligheidssituatie en meer bepaald de aanslagen waarbij evenzeer burgerslachtoffers te betreuren vielen en de verwijzing naar rechtspraak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, brengt verzoeker geen afdoende concrete, objectieve informatie bij die voorgaande appreciatie kan ombuigen.

De Raad merkt op dat niet wordt betwist dat er zich in Bagdad nog terreuraanslagen, gepleegd door ISIS, voordoen en dat daarbij verschillende slachtoffers vallen. Uit bovenstaande uiteenzetting blijkt dat dit gegeven in rekening werd gebracht. Zoals reeds vermeld, blijkt hieruit dat niet alleen het aantal incidenten in Bagdad sterk is teruggelopen in vergelijking met de situatie in 2014 tot 2016, maar ook de zwaarte van de aanslagen. Deze tendens zet zich ook verder in 2018. De persberichten en rapporten waarnaar wordt verwezen in het verzoekschrift en de persberichten die worden gevoegd als bijlagen bij het verzoekschrift kunnen deze conclusie niet wijzigen. De aangehaalde informatie ligt immers in dezelfde lijn als de informatie waarop de voormelde analyse van de veiligheidssituatie in Bagdad is gesteund. Verzoeker verwijst in zijn verzoekschrift bovendien naar informatie die ouder is dan de recente informatie vervat in de 'COI Focus' van 26 maart 2018.

Daarenboven dienen, zoals in het verzoekschrift terecht wordt benadrukt, ook diverse andere, objectieve elementen te worden meegenomen in de beoordeling van de mate van het willekeurig geweld. De vaststelling dat Bagdad, ondanks de veiligheidsrisico's en de frequente problemen met de infrastructuur, een functionerende grootstad is, betreft immers geen losstaande vaststelling. Deze conclusie wordt hierboven onderbouwd door een bespreking van de verschillende facetten die het openbare leven in Bagdad omvatten, teneinde de impact na te kunnen gaan van het geweld dat er nog steeds plaatsvindt. Dat de nationale structuren voor de hulp aan behoeftigen om verschillende redenen dreigen ineen te storten, doet geen afbreuk aan de bovenvermelde vaststellingen dat de bevoorrading met levensmiddelen en andere consumptiegoederen is verzekerd in Bagdad en dat winkels, markten, restaurants en cafés geopend blijven en dat goederen worden verhandeld en er vrij verkrijgbaar zijn. De vaststelling dat het aantal schoolverlaters omwille van een moeilijke en onveilige weg naar school hoger ligt dan in andere provincies, doet geen afbreuk aan de voormelde vaststellingen dat het schoolbezoek in Bagdad tamelijk hoog ligt en stabiel blijft sinds 2006. Het gegeven dat de gezondheidszorg, die dus wel voorhanden is, in Bagdad onder druk staat en dat er zich problemen voordoen met de drinkwaterbevoorrading en de sanitaire inrichtingen, leidt niet tot de vaststelling dat in Bagdad, wanneer men alle relevante elementen in acht neemt, een situatie heerst in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. De vaststelling dat Bagdad grote vluchtelingenstromen opvangt is wel degelijk een indicatie dat de Irakezen en de Bagdadi's zelf van oordeel zijn dat zij de in de stad Bagdad actueel geen reëel risico lopen op een ernstige bedreiging. Uit de voormelde COI Focus van 26 maart 2018 blijkt dat de meeste IDP's in Bagdad Arabische soennieten zijn die afkomstig zijn uit tribale gebieden in Anbar, waar zij over sterke familiale structuren beschikken en dat IDP's in Bagdad zich vaak in een moeilijke economische situatie bevinden. Evenwel is in het afgelopen jaar 2017 het aantal IDP's in Bagdad sterk geslonken hetgeen de druk op gastgezinnen, de huurmarkt en de openbare dienstverlening heeft verlaagd. Verder besluit de Raad dat uit het feit dat er sinds 2015 regelmatig protestbetogingen plaatsvinden door burgers die onder meer de alomtegenwoordige corruptie aan de kaak willen stellen, wat uiteraard verschillende uitdagingen met zich meebrengt voor de veiligheidsdiensten, niet kan worden afgeleid dat de impact van deze gebeurtenissen op de veiligheidssituatie in Bagdad voor burgers dermate hoog is dat er – in samenhang met andere elementen – sprake zou zijn van een situatie van willekeurig geweld.

Waar verzoeker nog verwijst naar twee arresten van de Raad van 20 november 2017, nrs. 195 227 en 195 228, uitgesproken in Algemene Vergadering, en stelt dat de Raad in deze arresten "*het bestaan van een willekeurig geweld in Bagdad in het geval van een gewapend conflict (heeft) bevestigd*", merkt de Raad op dat in deze arresten in tegendeel wordt vastgesteld dat er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zouden bestaan om aan te nemen dat de betrokken verzoekers, louter door hun aanwezigheid in Bagdad, een reëel risico zouden lopen op een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon. Door te verwijzen naar het standpunt dat de Raad innam in de arresten van de Algemene Vergadering van 20 november 2017, toont de verzoeker aldus niet aan dat er heden in Bagdad sprake is van een situatie zoals voorzien in artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Het louter verwijzen naar rechtspraak van een aantal (Europese lid)staten (Noorwegen, Verenigd Koninkrijk en Finland) kan verder geen ander licht werpen op de beoordeling van de veiligheidssituatie in Bagdad. Waar verzoeker nog verwijst naar een vonnis van het groothertogdom Luxemburg van 11 juli 2017, herinnert de Raad eraan dat hij geenszins is gebonden door een vonnis, uitgesproken in een andere zaak door een buitenlandse rechtbank. Hoewel het nuttig kan zijn om rekening te houden met de rechtspraak van andere lidstaten van de Europese Unie, ziet de Raad in het voorgelegde vonnis van de rechtbank in eerste aanleg geen enkel element dat van die aard is om afbreuk te doen aan zijn huidige beoordeling van de mate van willekeurig geweld die momenteel in Bagdad bestaat.

In zoverre verzoeker tot slot wijst op de evolutie van het conflict en stelt dat de veiligheidssituatie in Bagdad niet stabiel is en in een paar weken kan veranderen, benadrukt de Raad dat hij zijn oordeel moet steunen op de feitelijke situatie zoals deze zich voordoet in het land en de regio van herkomst op het ogenblik van zijn beslissing.

Gelet op de rechtspraak van het HvJ met betrekking tot de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet en rekening houdende met alle relevante informatie over de veiligheidssituatie in Bagdad, elementen eigen aan verzoeker, komt de Raad, in navolging van de commissaris-generaal, tot de conclusie dat in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurige geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoeker louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

2.5.2.2. Vervolgens moet worden onderzocht of verzoeker omwille van zijn individuele situatie, met name omwille van concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden, een reëel risico op ernstige schade lopen in de zin van artikel 48/4, §2, a), b) en c) van de Vreemdelingenwet omdat hij specifiek wordt geïdентificeerd dan wel omdat in zijn hoofd een verhoogd risico bestaat op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van het willekeurig geweld. Van een verhoogd risico kan, bijvoorbeeld, sprake zijn wanneer een verhoogde kwetsbaarheid, een verscherpte lokale vatbaarheid of een precare socio-economische situatie tot gevolg hebben dat een verzoeker een groter risico loopt dan andere burgers op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van het willekeurig geweld.

De Raad herinnert eraan dat de persoonlijke omstandigheden die in acht worden genomen in het kader van artikel 48/4, § 2 c) niet van dezelfde aard kunnen zijn als de elementen die aan bod komen in het kader van een beoordeling van de vervolgingsvrees in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, of het reëel risico in de zin van artikel 48/4, § 2, sub a) en b), van de Vreemdelingenwet.

Voor zover verzoeker hiermee verwijst naar zijn vluchtrelaas, verwijst de Raad naar de hierboven besproken pertinente en terechte vaststellingen van de commissaris-generaal dienaangaande waarbij wordt besloten dat er geen geloof kan worden gehecht aan deze verklaringen.

Verder wijst de Raad er nogmaals op dat uit de beschikbare landeninformatie weliswaar blijkt dat soennieten een groter risico lopen om slachtoffer te worden van doelgericht geweld, maar niet dat soennieten in Bagdad het voorwerp uitmaken van groepsvervolging. Er is geen informatie beschikbaar die aantoont dat personen louter omwille van hun soennitische achtergrond specifiek worden geïdентificeerd of om die reden slachtoffer zijn van meer gerichte vormen van geweld. Het enkele gegeven dat verzoeker soenniet is, is dus niet voldoende om een reëel risico op ernstige schade vast te stellen.

Verzoeker heeft, zo blijkt uit het voorgaande, ook geen voldoende zwaarwichtige aan zijn religie verbonden problemen aangehaald. Gelet op voorgaande vaststellingen, zijn er in hoofde van verzoeker evenmin concrete aanwijzingen dat hij louter omwille van zijn soennitische geloofsovertuiging specifiek wordt gevisieerd.

Verzoeker brengt verder geen persoonlijke omstandigheden aan die wijzen op een verhoogd risico op een ernstig bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van het willekeurig geweld.

De Raad ontwaart in het rechtsplegingsdossier evenmin andere elementen waaruit zou moeten blijken dat verzoeker in aanmerking komt voor de toekenning van subsidiaire bescherming overeenkomstig artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Gelet op het voormelde, toont verzoeker niet aan dat er in zijn geval zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Bagdad een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b) of c) van de Vreemdelingenwet.

2.6. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal verplicht zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoeien op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker op het CGVS werd gehoord. Tijdens dit interview kreeg hij uitgebreid de mogelijkheid zijn vluchtmotieven uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten, kon hij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen, heeft hij zich laten bijstaan door zijn advocaat, en werd hij bijgestaan door een tolk die het Arabisch machtig is.

De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over verzoekers land van herkomst en regio van herkomst en op alle dienstige stukken. De stelling dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig is te werk gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden.

2.7. Waar verzoeker nog artikel 27 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 citeert en meent dat de commissaris-generaal dit artikel niet correct heeft toegepast door geen rekening te houden met zijn individuele situatie als soenniet, doelwit van de militieën, kan hij evenmin worden gevolgd. Voormeld artikel 27 luidt als volgt:

“De Commissaris-generaal beoordeelt de asielaanvraag op individuele, objectieve en onpartijdige wijze en houdt rekening met de volgende elementen:

a) alle relevante feiten in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake de asielaanvraag wordt genomen, met inbegrip van wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen van het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast;

b) de door de asielzoeker afgelegde verklaring en overgelegde documenten, samen met informatie over de vraag of de asielzoeker aan vervolging of ernstige schade is blootgesteld of blootgesteld zou kunnen worden;

c) de individuele situatie en persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker, waartoe factoren behoren zoals achtergrond, geslacht en leeftijd, teneinde te beoordelen of op basis van de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker, de daden waaraan hij blootgesteld is of blootgesteld zou kunnen worden, met vervolging of ernstige schade, overeenkomen;

d) de vraag of de asielzoeker, sedert hij zijn land van herkomst heeft verlaten, al dan niet activiteiten heeft uitgeoefend, die hem zouden kunnen blootstellen aan vervolging of ernstige schade indien hij naar zijn land van herkomst zou terugkeren.”

Verzoeker maakt op generlei wijze aannemelijk dat zijn asielaanvraag niet op een individuele, objectieve en onpartijdige wijze werd beoordeeld, rekening houdende met alle elementen van de zaak, of dat de commissaris-generaal geen rekening zou hebben gehouden met enig relevant feit of gegeven dat de bestreden beslissing in een ander daglicht zou kunnen stellen. Een schending van artikel 27 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 wordt dan ook niet aangetoond.

2.8. Uit wat voorafgaat is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal. De overige aangevoerde

schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

2.9. Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoeker niet als vluchteling kan worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftwintig september tweeduizend achttien door:

mevr. M. MAES,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. MAES